Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 1-2 (820-821)

1 – 15 січня 2016 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

“CIMIC” в умовах гібридної війни

5 стор.

“Крилатий коледж”

7 стор.

ДП “Авіакон” зобов’язання виконало

8 стор.

299-ій бригаді тактичної авіації – ім’я генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова

Президент України Петро Порошенко підписав Указ “Про присвоєння імені генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова 299-ій бригаді тактичної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України”.

Метою видання Указу є відзначення зразкового виконання бойових завдань 299-ю бригадою тактичної авіації та увічнення пам’яті лицаря ордена Богдана Хмельницького генерал-лейтенанта Василя Семеновича Нікіфорова, який сприяв розвитку військової авіації Збройних Сил України, зміцнював міжнародний авторитет України, як авіаційної держави.

Генерал-лейтенант Нікіфоров Василь Семенович – військовий льотчик-снайпер. Освоїв 10 типів літаків. Літав на всіх типах винищувачів, які є на озброєнні Повітряних Сил Збройних Сил України. Загальний наліт складав близько 4000 годин. У складний для нашої держави час неодноразово брав безпосередню участь у організації та проведенні заходів антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей. 7 березня 2015 року пішов з життя.

За сумлінну та бездоганну службу генерал-лейтенанта Нікіфорова Василя Семеновича нагороджено орденами Богдана Хмельницького I, II і III ступенів, відзнаками Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Генерал армії України Степан Полторак:

"Важливо, щоб проведені реформи були активні і незворотні"

12 січня у Києві відбулася зустріч Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака з Надзвичайним і Повноважним Послом Австрійської Республіки в Україні пані Герміне Поппеллер.

Від української сторони у заході взяли участь керівники визначених структурних підрозділів Міністерства оборони України. Пані Поппеллер супроводжував аташе з питань оборони при Посольстві Австрійської Республіки в Україні полковник Еріх Сімбюргер.

Міністр оборони України привітав пані Герміне Поппеллер з призначенням на посаду Надзвичайного і Повноважного Посла Австрійської Республіки в Україні та висловив переконання у подальшому розширенні двосторонньої співпраці, у тому числі в оборонній сфері.

– Співпраця наших оборонних відомств дуже цікава і важлива з точки зору обміну досвідом та налагодження необхідного діалогу, – наголосив генерал армії України Степан Полторак.

У цьому контексті Міністр оборони України запропонував найближчим часом організувати та провести зустріч з главою австрійського оборонного відомства.

Під час спілкування сторони обговорили поточну ситуацію в Україні загалом та у зоні проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, а також приділили значну увагу питанням, пов'язаним із діяльністю Збройних Сил України.

За словами генерала армії України Степана Полторака, якщо у 2015 році йшлося про відновлення боєздатності Збройних Сил України, формування нових частин та підрозділів, то у 2016 році йдеться про проведення кардинальних реформ в українській армії.

– За минулий рік ми збільшили чисельність Збройних Сил України до 250 тисяч осіб, відновили 34 тисячі і закупили 3,5 тисячі одиниць військової техніки, змінили систему підготовки особового складу, систему управління та зв'язку, провели заходи часткової мобілізації. Ці заходи, у тому числі, дозволили стримати російську агресію на сході України, – зазначив Міністр оборони України.

Як підкреслив керівник вітчизняного оборонного відомства, серед пріоритетних завдань у 2016 році – реформування Міністерства оборони та ЗС України на принципах і засадах кращих армій світу, а також боротьба з корупційними проявами.

Генерал армії України Степан Полторак висловив вдячність за допомогу, яку українське оборонне відомство отримує від інших держав.

– За останні роки Україна кардинально змінилася, як змінилися і її Збройні Сили. Багато чого зроблено, багато чого ще треба зробити. Є проблеми, але ми їх розуміємо і готові вирішувати – ми хочемо змін. Важливо, щоб проведені реформи були активні і незворотні, – наголосив Міністр оборони України.

Надзвичайний і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні пані Герміне Поппеллер зауважила, що протягом останнього часу Збройні Сили України зазнали якісних змін на краще. Вона акцентувала увагу на важливості відкритості реформ в Українській армії.

Крім того, сторони підкреслили важливість виконання Мінських угод та врегулювання ситуації на сході України.

ПЕРЕВІРКА

Командувач ПС ЗС України: "Ми дійдемо миру і зможемо на найвищому рівні виконати свої завдання за призначенням"

Нещодавно у Повітряному командуванні "Захід" працювала комплексна група Командування Повітряних Сил ЗС України під керівництвом командувача Повітряних Сил генерал-лейтенанта Сергія Дроздова.

Свій візит до Львова командувач розпочав із приємного: особисто вручив відзнаку Міністерства оборони України "Знак пошани" учаснику антитерористичної операції заступнику командира об'єднання з матеріально-технічного забезпечення – начальнику відділу матеріально-технічного забезпечення ПвК "Захід" полковнику Олександру Ткаченку.

Також командувач заслухав доповідь тимчасово виконуючого обов'язки командира ПвК "Захід" генерал-майора Олега Струцінського про стан справ в частинах повітряного командування та задав ряд питань керівному складу, після чого довів особовому складу управління головні завдання та перспективи розвитку Повітряних Сил у наступному році.

– Самовіддане ставлення до виконання своїх службових обов'язків кожного з нас на своєму місці – це прямий шлях до цілісності кордонів нашої держави. В мене є не тільки надія, а й впевненість, що ми дійдемо миру і зможемо на найвищому рівні виконати свої завдання за призначенням, – наголосив генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Після заслуховування командування об'єднання група офіцерів зі складу комісії отримала завдання на перевірку частин та підрозділів Повітряного командування "Захід" щодо підготовки до нового навчального року з метою надання методичної допомоги.

Посадовими особами з числа комплексної групи також перевірялися питання повсякденної діяльності: організація кадрової роботи та відповідність організаційно-штатної структури меті застосування об'єктів перевірки, організація оперативної та бойової підготовки, стан військової дисципліни та правопорядку, стан матеріально-технічного забезпечення. При цьому особлива увага приділялася питанням розміщення, харчування та забезпечення речовим майном військовослужбовців.

Ірина Баранова. м. Львів.

ОФІЦІЙНО

Активне реформування Збройних Сил України продовжиться

Президент України заявив про те, що у 2016 році буде продовжено реформування Збройних Сил країни, зокрема, буде проведено реорганізацію Повітряних Сил, продовжиться створення Сил спеціальних операцій, відновлення бойового складу Військово-Морських Сил та розвиток Високомобільних десантних військ.

"2016 рік мною оголошено роком Повітряних Сил. У контексті цього передбачається провести реорганізацію та підвищити ефективність Повітряних Сил, у першу чергу, це стосується протиповітряної оборони", – сказав Президент під час відвідання 44-ї окремої артилерійської бригади ЗСУ в Тернополі. Він зауважив, що необхідно не лише відновити озброєння та техніку ППО, але й навчити людей користуватися високотехнологічним обладнанням і бути готовими до його застосування.

Верховний Головнокомандувач наголосив на необхідності створення належних умов для комплектування Збройних Сил військовослужбовцями за контрактом, підвищення рівня державних соціальних гарантій та інших мотивацій для військовослужбовців. "В межах ухваленого бюджету планується в два рази підвищити грошове забезпечення для військовослужбовців військової служби за контрактом вже з цього місяця", – сказав Президент та додав, що буде значно покращено грошове забезпечення призовників.

"За короткий час ми відновили боєздатність Збройних Сил України, і ви, сподіваюся, відчуваєте цю позитивну динаміку на прикладі своєї бригади", – сказав Петро Порошенко.

Глава держави повідомив, що у Державному бюджеті Міністерству оборони виділено 57 млрд грн, або 2,5% ВВП. "Це – мінімально необхідна потреба армії, але це максимум, який може потягнути наша економіка. І лише ефективне використання цих коштів забезпечить вирішення першочергових завдань, що стоять перед національним військом", – зазначив Петро Порошенко.

СТАНДАРТИЗАЦІЯ

Заступник Міністра оборони України Юрій Гусєв:

"У Збройних Силах України впроваджено стандарт НАТО щодо медичної евакуації"

За словами заступника Міністра оборони України, зазначений військовий стандарт призначений для застосування ЗСУ під час участі у спільних операціях з країнами-членами НАТО та визначає основні поняття щодо процедур медичної евакуації та їх види в країнах-членах НАТО. Цей стандарт надає змогу в подальшому розробляти надійні та витратоефективні системи евакуації, включаючи аеромедичну.

– На сьогоднішній день у Збройних Силах України вже впроваджено 65 стандартів НАТО. Програмою Міноборони з військової стандартизації на 2016 – 2018 роки передбачено розроблення ще понад 70 стандартів, серед яких найважливішими є бойові статути Сухопутних військ та настанови з підготовки та застосування військ, спрямовані на підвищення рівня взаємосумісності Збройних Сил України з країнами-членами НАТО, – розповів Юрій Гусєв.

Військовий стандарт "Спільна об'єднана доктрина з медичної евакуації", який розроблено на основі стандарту НАТО STANAG 2546 – AJMedP-2, затверджено наказом начальника Центрального управління метрології і стандартизації Збройних Сил України Озброєння ЗС України.

НОВИНКИ

Суперваговози стають до строю

Збройні Сили України продовжують поповнюватися новими зразками озброєння та військової техніки.

Нещодавно до парку автомобільної техніки окремого ремонтно-відновлювального полку оперативного командування "Захід" на Львівщині надійшли нові сідлові тягачі підвищеної прохідності КрАЗ-6446. Технічні характеристики цих евакуаційних машин не поступаються зарубіжним аналогам, а головною перевагою є вітчизняне виробництво та наявність запасних частин.

– Нова техніка надійно та ефективно замінить старі чотиривісні тягачі МАЗ-537, які виготовлялися до кінця 80-х років у Мінську, – запевнив заступник командира полку з озброєння підполковник Андрій Бойко. – Вже незабаром ми залучатимемо нові КрАЗи до завдань з евакуації та переміщення озброєння та військової техніки.

Розміри виплат військовим у зоні АТО будуть переглянуті?

Президент Петро Порошенко звернувся до Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка з пропозицією негайно розглянути питання щодо збільшення розмірів посадових окладів та окладів за військовими званнями військовослужбовців, які відстоюють суверенітет та територіальну цілісність держави у боротьбі з російським агресором.

У листі до Голови Уряду Глава держави пропонує збільшити виплати воїнам, ураховуючи важливість завдань щодо оборони країни від російської агресії, захисту її суверенітету та територіальної цілісності, що виконуються військовослужбовцями в умовах безпосередньої загрози їх життю та здоров'ю, а також з метою уникнення диспропорції між розмірами грошового забезпечення військовослужбовців та представників інших силових відомств.

Президент також пропонує невідкладно визначитися щодо упорядкування виплат грошової винагороди військовослужбовцям, які безпосередньо беруть участь у виконанні завдань у районі проведення антитерористичної операції.

"Порушене питання прохання опрацювати в межах видатків, передбачених у Державному бюджеті України на 2016 рік на зазначені цілі", – йдеться в листі Президента.

ТОРГОВА ВІЙНА

Наша відповідь РФ

Україна виходить із зони вільної торгівлі з Російською Федерацією, піднімає мита на всі російські товари та вводить торговельне ембарго на низку товарів, виготовлених в РФ. Про це заявив у "10 хвилинах" у неділю, 3 січня, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

У зв'язку з набуттям чинності Угоди про зону вільної торгівлі Російська Федерація, як і очікувалося, ввела торговельне ембарго проти України і незаконно вийшла з зони вільної торгівлі.

"Наша відповідь наступна. Україна виходить із зони вільної торгівлі з Російською Федерацією, піднімає мита на всі російські товари та вводить торговельне ембарго на продовольчі товари, виготовлені в Російській Федерації, а також на товари машинобудування і вагонобудування", – заявив Арсеній Яценюк. Ми діємо дзеркально. Не ми почали цю війну. Але агресор буде покараний.

Глава Уряду підкреслив, що Угода про зону вільної торгівлі між Україною і Європейським Союзом – "це саме та Угода, за яку мільйони українців боролися на Майдані": "Це саме та перспектива для української економіки стати конкурентною, сильною, взірцевою і тією економікою, яка залучає інвестиції з Європейського Союзу, яка створює нові робочі місця, яка торгує вільно з Європою і дає можливість українському бізнесу розвиватися і йти вперед".

Угода про ЗВТ, наголосив він, означає насамперед безмитний продаж українських товарів до Європи і європейських товарів до України: "Це конкуренція, що є викликом для внутрішнього виробника. Але в першу чергу – це можливість для українського бізнесу стати більш сильним, більш конкурентним і завойовувати нові ринки".

Арсеній Яценюк підкреслив, що Росія "робила все для того, щоб Україна не стала частиною європейського простору, щоб ми не повернулися в свою історичну європейську сім'ю": "Колишній режим відмовився підписати Угоду про зону вільної торгівлі з Європейським Союзом. І мільйони українців вийшли на вулиці. І ми перемогли".

21 березня 2014 року Главою Уряду підписана політична частина Угоди про асоціацію, а вже 27 червня 2014 року Президент України підписав економічну частину цієї Угоди: "Росія намагалася зупинити вступ цієї Угоди. Але з 1 січня Угода набула чинності. Ми стали частиною економічної європейської сім'ї".

НАЦБЕЗПЕКА

Олександр Турчинов: "Нова Стратегія національної безпеки Російської Федерації – порожній документ, але реальні загрози"

Секретар РНБО України Олександр Турчинов охарактеризував нову Стратегію національної безпеки Російської Федерації, що її підписав Президент РФ Володимир Путін 31 грудня 2015 року, як "порожній документ".

О.Турчинов нагадав, що останню редакцію цього документу під назвою "Стратегія національної безпеки Російської Федерації до 2020 року" було прийнято ще в 2009 році: "Хоча до 2020 року ця Стратегія не дотягнула".

"Головний безпековий документ Росії переповнений пустопорожніми гаслами та саморекламою величі Росії та її керівництва, – зауважив Секретар РНБО України. – Під час ознайомлення зі Стратегією складається враження, що її готували не фахівці безпекового сектору, а журналісти російського "Лайфньюз" після отримання "тринадцятої" зарплати".

"Що важливо, вперше з часів СРСР у Стратегії національної безпеки Путіна визначено головного ворога – США, що "протидіють самостійній зовнішній та внутрішній політиці Росії, прагнучи зберегти своє домінування в світі". В такому ж статусі "ворога" виписаний і Північноатлантичний альянс, "розширення якого, наближення його військової інфраструктури до російських кордонів створюють загрозу національній безпеці", – зазначив він.

Серед "головних друзів" Росії, визначених Стратегією, сказав О.Турчинов, – Китай та Індія, які, на переконання Секретаря РНБО України, "навряд чи підтримають Росію в її терористичних провокаціях та військових злочинах".

"Не забули в цьому документі і про Україну. За версією Кремля, в Україні відбувся "антиконституційний державний переворот". При цьому Захід та США створили "військовий конфлікт на сході України". Це, в свою чергу, відповідно до документу, створює загрозу для Росії у зв'язку із великою довжиною російсько-українського кордону", – зазначив О.Турчинов.

Секретар РНБО України підкреслив, що головним досягненням "у найкращих традиціях соцреалізму у Стратегії визначено розвиток духовності Російської Федерації". "Відроджуються традиційні російські духовно-моральні цінності. У підростаючого покоління формується достойне відношення до історії Росії. Відбувається консолідація громадянського суспільства навколо загальних цінностей... таких як... повага сімейних і конфесійних традицій, патріотизму... Для протидії загрозам нацбезпеці Російська Федерація сконцентрує зусилля на укріпленні внутрішнього єднання російського суспільства...", – сказав він.

"Так, документ порожній, але російська загроза, на жаль, для нашої країни не порожня. Протидія російській агресії для нас залишається головним пріоритетом безпеки держави", – підсумував О. Турчинов.

АВІАЛОГІСТИКА

"Антонов" створює сервісні центри в Латинській Америці, Азії та Африці

Український авіаконцерн "Антонов" має намір створити сервісні центри для обслуговування літаків свого виробництва у Латинській Америці, Азії та Африці, повідомила прес-служба концерну "Укроборонпром".

"Державне підприємство "Антонов", яке входить до складу державного концерну "Укроборонпром", створить авторизовані сервісні центри у Латинській Америці, Азії та Африці. Їх мета – забезпечення ефективної підтримки літаків "Антонов" та забезпечення технічного супроводу через єдиний центр техобслуговування", – йдеться в повідомленні "Укроборонпрому".

На підприємстві розраховують, що створення сервісних центрів підвищить маркетингову привабливість українських літаків на ринках країн Латинської Америки, Азії і Африки.

Зміни в системі продовольчого забезпечення військ спрямовані на досягнення повної сумісності зі стандартами НАТО

13 січня у Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбувся брифінг за темою "Вдосконалення системи продовольчого забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України".

У заході взяли участь начальник Центрального управління продовольчого забезпечення Тилу Збройних Сил України полковник Олександр Андрух, заступник начальника Центрального управління продовольчого забезпечення полковник Микола Куклюк та представник Проектного офісу реформ Міністерства оборони України Діана Петреня.

За словами начальника Центрального управління продовольчого забезпечення Тилу Збройних Сил України полковника Олександра Андруха, Положення про Продовольче забезпечення ЗС України (наказ МО України від 2002 року) на сьогодні застаріло і не відповідає сучасним вимогам. Тому зараз проводиться робота щодо його переопрацювання та вдосконалення з урахуванням досвіду АТО.

– Нині в норму продовольчого забезпечення введено бутильовану воду, додаткову норму харчування для військовослужбовців, які перебувають у зоні АТО. Їх норму збільшено за рахунок сала, м'яса, джему, меду тощо, – повідомив полковник Олександр Андрух. – Також почали забезпечуватися харчуванням в польових умовах офіцери, що раніше здійснювалося лише за плату. Мобілізовані громадяни з дня прибуття в ОВК та РВК теж забезпечуються харчуванням.

Також полковник Олександр Андрух зауважив на впровадженні нових зразків сухих пайків, прийнятті для постачання до військ нових зразків польових технічних засобів для приготування їжі за принципом кейтерингу, технічних засобах для транспортування і зберігання продовольства, в першу чергу, контейнерного типу, та транспортування води з використанням гумових резервуарів.

Також йшлося про введення електронного обліку матеріально технічних засобів в оперативних центрах забезпечення, осіб, що харчуються, складання меню та звітність в режимі он-лайн, укомплектування стаціонарних їдалень сучасним технологічним та холодильним обладнанням замість застарілих зразків тощо.

– Цей експеримент спрямовано на виконання завдань, визначених Воєнною доктриною України, розвиток Збройних Сил України за західними стандартами та досягнення до 2020 року повної сумісності зі збройними силами держав – членів НАТО, – наголосив полковник Олександр Андрух.

Він зауважив, що при впровадженні експерименту з удосконалення продовольчого забезпечення було враховано практичний досвід виконання бойових завдань в зоні АТО, підрозділів інших армій країн НАТО та досвід національних миротворчих підрозділів.

Так, на сьогодні у складі 56-го овз Місії ООН У Ліберії, 18-го овз Місії ООН у ДР Конго та УКРПОЛБАТу у Косово харчування особового складу здійснюють штатні військові кухарі за принципом замовлення продуктів за каталогом (аналогічно з експериментальними частинами).

– Головним завданням експерименту, який нині триває у Збройних Силах України, є впровадження каталогу замість існуючих норм харчування. Після його випробовування буде прийнято рішення щодо поширення експерименту на інші військові частини, в яких послуги надаватимуться підприємствами, – зазначив заступник начальника Центрального управління продовольчого забезпечення полковник Микола Куклюк. – Військові частини, що мають бойові завдання, виконання яких передбачається за межами ППД, будуть укомплектовані штатними військовими кухарями і, відповідно, продовольче забезпечення в них здійснюватиметься як за експериментом.

Також під час заходу було зауважено, що аутсорсинг у Збройних Силах України залишається.

– Зараз у Збройних Силах України застосовується 2 різновиди аутсорсингу: послуги підприємств з повного циклу – це підвезення продуктів, приготування їжі, або послуги з поставки продуктів, – зазначив полковник Микола Куклюк. – Поставка продовольства здійснюється компанією, підприємством або фірмою за всім асортиментом продовольства до військової частини аналогічно тому, як це існує на сьогодні в зоні АТО. Приготування їжі здійснюють штатні військові кухарі.

Щодо введення посад військових кухарів було зазначено, що на сьогодні за наявністю штатних кухарів визначається ступень бойової готовності кожної військової частини.

– Маємо сумний досвід на початку проведення АТО, коли внаслідок повного скорочення кухарів у військових частинах, які висунулись з ППД в райони виконання бойових завдань, готувати їжу було нікому. Адже підготовка військових кухарів у Збройних Силах не здійснювалась, – зазначив полковник Микола Куклюк. – На сьогодні харчування в районі проведення АТО командири військових частин організовують, маючи штатних кухарів. Їх підготовку відновлено в навчальному центрі у Яворові.

Як зазначила представник Проектного офісу реформ Міністерства оборони України Діана Петреня, наприкінці січня цього року буде підготовлена підсумкова доповідь Кабінету Міністрів України щодо результатів продовольчого експерименту. Після цього рішенням Уряду експеримент планується поширити.

Курсанти-десантники склали Військову присягу

На плацу навчального центру Високомобільних десантних військ Збройних Сил України у Житомирі військовослужбовці військової служби за контрактом – курсанти навчального центру склали Військову присягу на вірність українському народові.

Пройшов місяць відтоді, коли вони вперше потрапили до центру. Протягом цього часу вони опановували дисципліни загальновійськової підготовки, мужніли та ставали справжніми "крилатими піхотинцями", знайомилися зі штатною зброєю.

Начальник навчального центру підполковник Святослав Щербина закликав курсантів до осмислення своєї ролі нового громадянина-воїна в новій Україні.

– Ви – нова еліта, яка своїм професіоналізмом, знаннями та вміннями дасть найкращу відповідь на ці виклики. Ви – творці нових бойових традицій звитяги, про які розповідатиму майбутнім поколінням, – зазначив він.

Після урочистостей була смачна солдатська їжа з польової кухні та огляд демонстраційних зразків техніки та озброєння.

Командування центру поспілкувалося з родичами молодих десантників, відповівши на всі їх запитання та ознайомивши з історією поки що єдиного в Україні навчального центру.

АРМІЯ З НАРОДОМ

"Теплі" вантажі СІМІСів

Напередодні Старого Нового року група цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угруповання "Донецьк" під керівництвом підполковника Олександра Клюєва супроводила гуманітарний вантаж від благодійного фонду "Карітас Краматорськ" до населеного пункту Луганське Донецької області. До цього селища українські військові доставили 36 тонн твердого палива (брикетів), яким було забезпечено 120 сімей місцевих мешканців – тих, хто найбільше постраждав внаслідок обстрілів бойовиків, та малозабезпечених сімей і самотніх пенсіонерів. Взимку тепло, яке забезпечать ці брикети, є найголовнішим для людей у цьому напівзруйнованому війною краю.

Робота щодо забезпечення місцевого населення твердим паливом групами цивільно-військового співробітництва спільно з місцевими адміністраціями проводиться постійно. Та, звичайно, не паливом єдиним – сіміки відвозять згідно зі складеними списками ці та інші вантажі до Луганського, Миронівки та Красного Пахаря. Загалом за два тижні нового року було вже доставлено більше 200 тонн даного виду палива. Звичайно, це якось дикувато – допомагати мешканцям вугільного краю брикетами з тирси, але – що ж поробиш, коли російські найманці та сепаратисти з сусідніх районів на тимчасово непідконтрольній Україні території крадуть й вивозять "чорне золото" ешелонами до Росії?! Ось і доводиться сім'ям інших шахтарів задовольнятися брикетами…

Окрім палива сіміки везуть мешканцям трьох зазначених населених пунктів Донбасу й будівельні матеріали – в першу чергу школам та дитячим садкам. Так, за ці два тижні до кожної з трьох шкіл військові відвезли по 50 листів шиферу й 20 листів скла для вікон. Кожен із трьох дитсадочків, які, на щастя, не мають проблем із покрівельним матеріалом, отримали також по 20 листів скла.

Як розповів офіцер групи ЦВС капітан Валерій Дубина, незабаром благодійний фонд "Карітас Краматорськ" планує допомагати мешканцям регіону й у питаннях відбудови зруйнованих та пошкоджених війною помешкань. Звичайно, все це буде забезпечуватися знову ж таки офіцерами групи ЦВС даного оперативно-тактичного угруповання – без сіміків такі вояжі до населених пунктів, які знаходяться у безпосередній близькості до лінії розмежування сторін просто неможливі!

Олексій Тригуб. "Крила України".

“СІМІС” в умовах гібридної війни

Досвід проведення антитерористичної операції на сході України свідчить, що для відновлення нормальної роботи органів державного управління на визволених від терористів територіях необхідно залучати не тільки частини та підрозділи Збройних Сил України, а й фахівців цивільно-військового співробітництва.
В умовах ведення гібридної війни процес мирного врегулювання збройного конфлікту на сході України стає довгостроковим, як з політичної, так і з економічної точки зору. Це потребує консолідації зусиль всього суспільства, впровадження нових підходів та принципів співпраці Збройних Сил України з міжнародними урядовими, неурядовими та вітчизняними організаціями, волонтерами, органами місцевого самоврядування і окремими громадянами України та інших держав.
Із настанням стійкого перемир’я на сході держави в Управлінні цивільно-військового співробітництва ЗС України аналізують проведену роботу в зоні АТО за більш, як півторарічний період.
Тож про те, чим живе сьогодні цивільно-військове співробітництво та його важливість на даному етапі спеціально для читачів “Крил України” розповів керівник цього управління – полковник Олексій Ноздрачов.

– Олексію Олексійовичу, будь ласка, декілька слів про діяльність Вашого структурного підрозділу.

– Антитерористична операція на сході України показала, що в сучасних умовах необхідно обов’язково враховувати соціальні, політичні, культурні, релігійні, економічні та гуманітарні фактори під час планування та проведення операцій із застосуванням військ.

Тож основне завдання структур ЦВС – організація взаємодії військового командування з органами виконавчої влади, волонтерами, міжнародними організаціями для створення сприятливих умов виконання покладених на військо завдань, забезпечення своєчасного реагування на появу певних дестабілізуючих факторів.

Цивільно-військове співробітництво – це механізм, який дасть можливість військовому керівництву різних ланок створювати передумови для успішного виконання завдань та активно впливати на цивільне середовище у врегулюванні конфліктної та пост-конфліктної ситуації.

Однак, актуальність цивільно-військового співробітництва значно зростає на переломних етапах. Приклад – волонтерський рух, який в Україні розпочався саме під час антитерористичної операції. Це і допомога частинам та підрозділам ЗС України матеріально-технічними засобами, і участь у переговорному процесі з представниками так званих народних республік стосовно обміну полоненими, і евакуація тіл загиблих військових з території, яку вони контролюють.

– Як з’явилося ЦВС? Це щось своє чи запозичений досвід?

– Досвід розвинутих держав світу вказує на те, що існує декілька підходів у визначенні суті цивільно-військового співробітництва. Відповідно до підходів НАТО цивільно-військове співробітництво розглядається як вид бойового забезпечення військових операцій та визначається як координація і співробітництво в інтересах виконання завдань військ між командуванням сил НАТО і цивільними, включаючи як місцеве населення і місцеві органи влади, так і міжнародні урядові та неурядові організації, а також інші організації та агентства.

ООН розглядає цивільно-військове співробітництво як координацію зусиль цивільної і військової сторін та їхню взаємодію для захисту і підтримки гуманітарних принципів, уникнення суперництва, мінімізації конфлікту та досягнення відповідних спільних цілей.

Незважаючи на те, що ООН та НАТО проводять свої операції на території інших держав, сутність цивільно-військового співробітництва в ООН та НАТО, механізм його реалізації має єдиний характер і полягає у взаємодії військового командування з усіма цивільними інституціями під час проведення операції за рахунок співробітництва, координації, двосторонньої підтримки, спільного планування та обміну інформацією з метою досягнення кінцевої мети операції.

Зазвичай, в ООН та НАТО з усіх витрат на військові операції 10% йде на відновлення регіону, що, зрештою, втілює в життя структура цивільно-військового співробітництва.

Власне, у нашому випадку, ми йдемо по добре протоптаній стежині, беручи до уваги досвід здобутий, західними партнерами.

– Але, як саме задокументована ваша діяльність?

– Мабуть, правильно буде сказати, що працюємо у тестовому режимі. На жаль, нормативно-правової бази для організації цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України, поки що не існує. Єдиними документами із зазначеного питання є Замисел оптимізації та реорганізації Збройних Сил України затверджений Президентом України наприкінці 2014 року, та наказ Міністра оборони України, датований ще 2009 роком, “Про затвердження Концепції цивільно-військового співробітництва під час участі Збройних Сил України в міжнародних миротворчих операціях”. Однак усе це потребує переопрацювання з урахуванням вимог сьогодення. Потрібно вносити зміни у Закони України “Про Збройні Сили України”, “Про оборону України”, “Про боротьбу з тероризмом”, “Про надзвичайний стан”, “Про воєнний стан” та інші законодавчі акти України.

Метою Концепції є створення системи цивільно-військового співробітництва як виду бойового забезпечення Збройних Сил України.

– Як Ви готуєте та підбираєте фахівців, чи вже ведеться системна робота?

– Сьогодні склад груп цивільно-військового співробітництва, які працюють у зоні АТО, різноманітний. Керують групами, безумовно, наші штатні офіцери, а в кожну команду входять різні фахівці, аби група була багатофункціональною. Тут є юристи, зв’язківці, тиловики, кадровики, психологи, журналісти – кожен приносить користь групі у своєму напрямку.

А от щодо навчання фахівців ЦВС, то тут справді маємо системний характер. Спочатку ми стикнулися з проблемою підготовки якісних кадрів, однак після залучення до навчального процесу іноземних фахівців, передусім із Німеччини, Сполучених Штатів, Італії – усе стало на свої місця. Скажу більше: 10 із 12 курсів проводяться із залученням іноземців.

– Скільки груп та офіцерів нині працюють в зоні АТО у складі груп ЦВС?

– Більше сотні чоловік, в залежності від потреби. Групи створювались у кожному секторі. У кожної з них своє призначення та спрямованість. Скажімо, одна з груп в основному займається відновленням інфраструктури регіону, друга – соціальними проблемами громадян, доставкою гуманітарної допомоги, оформленням перепусток для перетину тимчасової лінії розмежування, ще одна – транспортуванням тіл наших загиблих героїв із зони, підконтрольної проросійським сепаратистам.

– Тож офіцерам доводиться робити, м’яко кажучи, не досить приємну роботу?

– А що поробиш? Це – війна, і це - частина роботи, кожен солдат має бути похований з відповідними почестями. У цьому неоціненно сприяють волонтерські групи Національного військово-історичного музею України та Всеукраїнського громадського об’єднання “Союз “Народна Пам’ять”. Вони здійснюють пошук, ексгумацію тіл загиблих військовослужбовців на території, що контролюється незаконними збройними формуваннями, евакуацію їх до лінії розмежування, чого ми зробити не можемо. А вже від лінії розмежування до установ, якими здійснюється судово-експертна діяльність, вони транспортуються особовим складом груп ЦВС.

Організація взаємодії між військовими і цивільними є основою для реалізації функцій і завдань цивільно-військового співробітництва на всіх етапах підготовки та проведення операції. Своєчасна організація взаємодії на стратегічному, оперативному, тактичному рівнях допомагає одержати підтримку з боку цивільного населення, місцевих органів влади, міжнародних урядових і неурядових організацій, а також релігійних та інших організацій та агенцій і створює передумови для успіху операції в цілому.

Основні зусилля груп ЦВС “СІМІС” здійснюється за трьома напрямами:

1. Організація взаємодії з ІВФ та ПрО, місцевими органами влади, ЗМІ, приватним сектором.

2. Надання допомоги цивільному населенню:

– гуманітарна допомога: евакуація цивільного населення з найбільш постраждалих районів та населених пунктів, надання засобів першої необхідності та продуктів харчування населенню, яке не бажає залишати місця проживання;

– відновлення інфраструктури: електромережі, водопостачання та водовідведення тощо.

3. Сприяння підрозділам Збройних Сил України з боку благодійних фондів та волонтерів, засобів масової інформації, здійснення пошуку та евакуації тіл загиблих військовослужбовців ЗС України, ІВФ та ПрО з території, що тимчасово не контролюється Урядом України, обмін полоненими.

За час проведення АТО знайдено, ексгумовано та евакуйовано з непідконтрольної території та території, що підконтрольна Збройним Силам України, і транспортовано до установ, якими здійснюється судово-експертна діяльність, більше 600 тіл та останків загиблих воїнів. Проводиться їхня ідентифікація.

Цифра постійно змінюється, а інформація про загиблих та місця їх захоронень заноситься до об’єднаної бази даних.

На сьогодні в Управлінні цивільно-військового співробітництва формується відділ пошукових робіт, який буде здійснювати координацію робіт із пошуку, ексгумації, евакуації та транспортування тіл та останків загиблих військовослужбовців.

– Які перспективи у роботі “СІМІС”, дай Бог, в умовах стійкого перемир’я і у мирному житті?

– Ну, про повноцінне мирне життя говорити зарано, однак у нашого управління досить амбітні плани на майбутнє, передусім, ми спиратимемось на досвід наших західних партнерів, за чию підтримку ми безмежно вдячні.

Влітку запрацював Об’єднаний центр цивільно-військового співробітництва у Маріуполі, такий же Центр розгорнли у грудні і в Северодонецьку. Завдання там доволі широкі, про них можна детально дізнатися на офіційному сайті. В центрах працюють представники усіх силових відомств та місцевої влади. Працюють у взаємодії без великого кола доповідей та погоджень. Подібна практика застосовувалась і в штабі АТО, де чергували офіцери Збройних Сил, Нацгвардії, прикордонної, фіскальної служб, МВС, МНС, СБУ та інші, які координували та погоджували свої дії при виникненні певних ситуацій на пунктах пропуску в зоні розмежування.

– Що ж, Олексію Олексійовичу, дякую Вам за розмову, сподіваюсь на успішне становлення Вашого управління, а також і на подальшу співпрацю з нашим виданням.

Юрій Ігнат. “Крила України”.
Фото автора та Наталії Ярмілко.

Слюсар, який став кіборгом: “Згадую, як нам дісталось півхлібини. Ми її порізали на шість чоловік, як торт. Смачнішої їжі ніколи не їв...”

Два минулих роки були для мешканця Білої Церкви Олександра Малютіна важкими і повними випробувань. Із звичайного слюсаря за лічені дні він перекваліфікувався на зенітника. Чоловік пройшов через справжнє пекло, пережив загибель близьких товаришів, та зумів не загубити себе на війні й залишитись людиною.

– Коли вирішили змінити спокійну професію на службу на фронті?

– Як і для більшості українців, війна для мене почалась ще на Майдані. Коли там почали вбивати наших людей, то ми з товаришем одразу пішли до військкомату. На той час я вже був 52-м записаним добровольцем. Там занотували нашу адресу, мобільні телефони, але ніхто нам так і не передзвонив. Та вже через два місяці призвали в 72-у бригаду, що дислокується у Білій Церкві. На призовному пункті нас було чоловік 40, проте відібрали не більше двадцяти. Перед цим я служив в Чернігові в залізничних військах.

– Де було перше бойове хрещення?

– Події розвивались дуже швидко. Навчання тривало всього п’ять днів. Тому фактично довелось вчитись вже на полі бою. Нас спочатку перевезли в Мелітополь на аеродром. Там нас фактично кинули, без пояснення. Була перша година ночі, йшов сильний дощ, ми не розуміли, що робити. Все ж вдалось знайти, де переночувати. Наступної доби нас посадили у літак, і ми полетіли. Тільки коли прилетіли, зрозуміли, що знаходимось на території Донецького аеропорту. Там нам дали поспати чотири години, перекусити, тоді розподілили по точках. І почалась справжня війна. Там на нас чекала група 3-го полку спецназу. Тож бойове хрещення було досить суворим, вчитись довелось швидко.

– Які думки були, коли ви опинились в Донецькому аеропорту?

– Якщо чесно, ми були впевнені, що не повернемось звідти. Протягом двох місяців були в оточенні, ніхто не міг ні виїхати, ні заїхати. Після першого серйозного нападу на аеропорт серед моїх колег-зенітників були загиблі. Важко, звісно, пережити такі події. По наших снайперах лупили з танків. Кожного дня, як була можливість, телефонували рідним, прощались.

– Волонтерська допомога доїжджала?

– Вже після двох місяців перебування в Донецькому аеропорту 93-я бригада пробила до нас невелику доріжку. Волонтеру Лілії Сові вдалось прорватись з Донецька, що було практично неможливою місією. Тоді нам вперше за два місяці вдалось побачити хліб. Смілива жінка привезла прилад нічного бачення, десяток броників, провізію. У нас на той час їжа майже закінчилась.

– А воду де брали?

– Воду брали з пожежних резервуарів. Але проблема була в тому, що ті резервуари, які знаходились близько від нас, були вже порожніми. Потрібно було їхати в інший кінець аеропорту по воду, що було дуже ризиковано. Були бійці, які відмовлялись цим займатись, але іншого виходу не було.

– А їжа?

– Їли двічі на день: зранку і ввечері. Я кип’ятив воду, кидав в неї одну або півтори банки рисової чи перлової каші. Перлова вважалась справжнім шиком, а рисова – звичайною їжею. Виходила вода з рисом. Також постійно пили чай. В аеропорту знайшли багато дармового чаю. Ним можна було перебити апетит. Згадую, як нам дісталось півхлібини. Ми її порізали на шість чоловік, як торт, і навіть боялись почати їсти. Лише ходили і нюхали. Смачнішої їжі важко було уявити Коли я додому приїхав, зважився, то побачив, що схуд на 25 кілограмів. Але вдома жінка з дочкою швидко відгодували.

– Який розпорядок дня у “кіборга”?

– Ми постійно знаходились на бойовому чергуванні. Усі три місяці не знімали бронежилети. Та людина досить швидко звикає до

екстремальних умов проживання. На одній точці стояло, наприклад, шість чоловік. З них двоє – чергують, двоє – сплять, двоє – в готовності. Це відбувається протягом чотирьох годин, потім ми змінюємось. Час летів дуже швидко. Важко було чути, як по сусідству хлопці дзвонять до жінок і плачуть. Було тяжко. Сепари думали, що нас в аеропорту близько півтори тисячі людей. Насправді нас було не більше 150. Ми просто стояли по 3-6 чоловік в різних місцях, щоб зайняти весь аеропорт.

– В аеропорту вдавалось щось знайти?

– У великій кількості був шоколад і алкогольні напої. Коли їсти нічого не було, цей шоколад нас сильно виручав. Алкогольні вироби були дуже коштовними – по кілька сотень євро за пляшку. Буквально через тиждень, коли всі дізнались про цей безкоштовний алкоголь, його просто розстріляли від гріха подалі.

– Як рятували поранених і вивозили загиблих?

– Пам’ятаю першого загиблого. Це був снайпер з позивним “Дед”. Його розстріляли з танка. Вивезти не було зовсім ніякої змоги. Помістили його в морозильну камеру і чекали, доки буде можливість доправити з аеропорту. Також був складний випадок, коли поранило трьох зенітників і одного вбило. Пораненим бійцям потрібно було терміново надавати допомогу, інакше довго вони б не прожили. У нас на місці не було ні потрібного обладнання, ні настільки кваліфікованих лікарів. Викликали швидку допомогу, наші спецпризначенці її перестріли і завезли хворих в Донецький госпіталь. Але там на них вже чекали сепари, які і викрали їх. Двох поранених взяли в полон, одному дивом вдалось втекти. Через два місяці хлопців вдалось обміняти. На жаль, вони залишились інвалідами.

Загиблих вдалось повивозити, коли до нас проривалась 93-я бригада на танках. На цих танках ми повивозили всіх 200-их і 300-их. Родини загиблих ми постійно провідуємо. Я часто відвідую родину товариша, якого вже немає. Це зовсім молода сім’я з молодими батьками. Коли відкривали меморіальну дошку на школі, я батьків загиблого просто не впізнав, вони дуже постаріли. І, на жаль, таких сімей – тисячі.

– Зайти в аеропорт і покинути його вдалось без втрат?

– Туди прилетіли літаком. Через місяць його, на жаль, збили разом із хлопцями-десантниками. Взагалі мало хто знає, що наша бригада воювала в аеропорту. Я і зі мною моя команда були там протягом 90 днів. Це довгий період. Ми ніяк не могли залишити наші ЗУ-шки, їх було дві штуки. За нами приїхали з Мелітополя хлопці, чоловік 10, пригнали МАЗ-тягач. Ми забрали ЗУ-шки. Пощастило, що практично не було пострілів, окрім снайперських. Виїжджали на свій ризик, у нас було трохи більше години на збори.

– Багато бійців після аеропорту вже не повернулись на службу. У вас не було таких думок?

– Так, дійсно. І моральний, і фізичний стан багатьох бійців не дозволив їм продовжувати службу. Я теж деякий час лікувався в госпіталі, проте це був короткий період. Після аеропорту була відпустка, потім я потрапив до Волновахи.

– Чим Волноваха запам’яталась?

– Було багато ризикованих ситуацій, проте найбільше врізався в пам’ять момент із молодим бійцем. Йому вдалось “зняти” снайпера-кадирівця. В пам’ять про першого вбитого хлопець зняв з вбитого наручний годинник. Пізніше він зайшов в інтернет і побачив, що цей годинник коштує 35 тисяч євро. Доповів командиру. Проте ніхто годинник не забрав, сказали, що це його трофей. Хлопець гордо носив коштовний годинник. Залишається лише питання, де така річ взялась у снайпера.

– В яких ще небезпечних місцях довелось побувати?

– Разом зі мною до Волновахи потрапило чимало зенітників. Усіх порозкидало по передовій. Кожен день об’їжджав машиною лінію передової вздовж Волновахи. До речі, автомобіль допомогли придбати волонтери, і один з бійців зробив значний внесок. У нас не вистачало 15 тисяч гривень, а він передзвонив і каже: “Автомобіль вже стоїть”. Цю машину офіційно мені подарували, ніхто на неї не претендував, аде я її з собою з фронту не забирав.

– До війни і зараз ви працюєте слюсарем на заводі. Чому вирішили активно допомагати армії?

– Я дуже хотів назад повернутись. Моїй донечці виповнилося 13 років на Різдво. Усі ці 13 років ми з дружиною мріяли про другу дитину. Коли вже мав вирушати на фронт, дружина повідомила, що вагітна. Тож поки що я воювати не йду. Та продовжую активно спілкуватись і тими, хто заходиться на фронті. Ми зустрічаємось, я регулярно передаю передачі, читаю новини. Дружина з розумінням ставиться до того, що деякі кошти з сімейного бюджету ідуть в армію.

– Легко було адаптуватись до мирного життя?

– Ще не адаптувався. Поки що я “там”, звикнути до мирного життя ніяк не вдається. Забути пережите навряд чи колись зможу.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

"Крилатий коледж"

"Крилатий коледж"... Ці слова з гордістю вимовляють курсанти та викладачі Військового коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Навчання у Харкові дає кожному курсанту унікальну можливість реалізувати свою мрію кольору неба. Завдання ж викладачів полягає у вмілій координації життєвого шляху вихованців на служінні Вітчизні у сержантських погонах, або ж продовженні освіти в університеті для здобуття офіцерського звання.

Романтика небесної стихії та робота з літальними апаратами завжди приваблюватимуть абітурієнтів. Ну, а випускники навчального закладу своє навчання у його стінах будуть пам'ятати усе життя.

Про перші п'ять років життя кузні професійних сержантів-авіаторів та сьогодення навчального закладу розповідає начальник коледжу полковник Костянтин Сюлєв.

– Костянтине Володимировичу, які пріоритетні завдання стоять перед викладачами коледжу?

– Головними завданнями військового коледжу є підготовка сержантського складу згідно з державним замовленням на підготовку військових фахівців з освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст" для Збройних Сил України. Також у нас проходять навчання особи, які мають освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче "молодший спеціаліст", за середнім рівнем підготовки.

З метою якісної підготовки молодших командирів найвищого ґатунку у складі навчального закладу успішно діють 8 циклових комісій, дві з яких створені протягом минулого року. У стінах коледжу сьогодні навчається понад 150 курсантів.

До речі, в рамках подальшої оптимізації Збройних Сил України та у зв'язку з проведенням антитерористичної операції на Донбасі, в коледжі проведено комплекс важливих реорганізаційних заходів.

Так, протягом кінця 2014 – початку 2015 року успішно оптимізовано саме розташування коледжу, що виразилося у перебазуванні основних зразків авіаційного озброєння та військової техніки. Таким чином нам вдалося створити потужну навчально-матеріальну базу, досягти збільшення кількості практичних занять з курсантами, значно покращити якість проведення цих занять. В результаті цього значно посилилася підготовленість майбутніх фахівців до захисту повітряного простору.

А ще нещодавно коледж розпочав підготовку військових фахівців за двома новими спеціальностями: "Експлуатація радіотехнічних систем та пристроїв" і "Метеорологічні та гідрологічні спостереження".

– Товаришу полковнику, розкажіть про процеси навчання курсантів та про те, які обрії відкриває диплом випускника коледжу?

– Приємно констатувати, що в нашому коледжі успішно впроваджуються новітні підходи до загальновійськової підготовки курсантів. Вихованці отримують навички протягом всього періоду навчання, набуваючи вмінь від солдата до командира підрозділу за первинною посадою.

Ми здійснюємо підготовку військових авіаторів інженерно-технічного профілю для всіх видів наших Збройних Сил. Тож військовий однострій різних кольорів із шевронами бойових частин, що розташовані в усіх куточках країни, присутній у загальному строю слухачів та курсантів навчального закладу.

Освітній процес у коледжі спрямований на вирішення завдань щодо постійного поліпшення якості підготовки сержантського складу відповідно до реалізації Концепції створення та розвитку професійного сержантського і старшинського складу Збройних Сил України.

Першим етапом нашої освітньої роботи є відбір на курсантські посади абітурієнтів із числа випускників шкіл або військовослужбовців-контрактників.

Усі педагогічні працівники коледжу мають ґрунтовні знання та вміння з експлуатації відповідних зразків озброєння та військової техніки. Свій безцінний досвід служби у військах вони спрямовують на підготовку майбутніх офіцерів та їхніх перших помічників у військах.

Зазначу, що основною складовою підготовки молодших командирів у коледжі є практичні заняття та аеродромна практика. Адже від знань авіаційних інженерів залежить життя пілотів.

Так, спільно з видовим вузом, на фондах якого утримується коледж, із перших днів нашого існування налагоджено практичні заняття на навчальному аеродромі. На цьому основному військовому об'єкті курсанти отримують спеціальні навички з ремонту та експлуатації військових літаків, озброєння і радіоелектронного обладнання.

Досить активно залучаються й ангари технічно-експлуатаційної частини навчальноавіаційної бригади, розташованої в Чугуєві.

Також практична підготовка курсантів здійснюється в спеціалізованих аудиторіях, навчально-виробничих майстернях. Важливим етапом на шляху до вдосконалення навичок є стажування у військових частинах та на авіаремонтних підприємствах.

Після випуску з коледжу наші вихованці можуть розраховувати на подальшу службу в ролі авіаційних фахівців з експлуатації повітряних суден, обладнання повітряних суден, спеціалістів з експлуатації наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів, фахівців метеорологічного спостереження та радіотехнічних систем.

Інший важливий фронт робіт викладачів коледжу полягає у навчанні військовослужбовців-контрактників, які прибули к нам із військ вже у сержантських погонах для опанування військових спеціальностей. У цьому випадку на момент вступу до коледжу у них обов'язково повинен бути освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче "молодший спеціаліст".

Контрактники-авіатори з цивільними дипломами протягом шести місяців профільної підготовки в Харкові зможуть "дорости" до середнього рівня підготовки сержантів. Простіше сказати, документи випускника коледжу дозволять їм у своїх стройових авіаційних частинах обіймати посади, що дорівнюються посаді головного старшини батальйону (дивізіону). Звісно ж, такі службові перспективи передбачають певний авторитет у колективі та відповідне підвищення грошового забезпечення.

– Сержант у військах вже став синонімом слів "лідер" та "професіонал". Тож на яких принципах ґрунтується виховання основи нашого війська?

– Безумовно, велику гордість викликають курсанти і офіцери, які захищали територіальну цілісність та суверенітет нашої Батьківщини. Так, випускники коледжу молодші сержанти Володимир Данилець, Віталій Горжевський та Віктор Чубарь проявили високий професіоналізм та майстерність під час виконання завдань у зоні проведення АТО. Керівництво та педагогічний склад нашого навчального закладу також брали безпосередню участь в АТО. Набутий ними досвід неодмінно використовуватиметься у підготовці професійних сержантів.

Нашим курсантам ми, старші наставники, з першого дня навчання передаємо певний патріотичний настрій та романтику служби військового авіатора. На мою думку, це і є першою "цеглинкою" у фундаменті вишколу професійного сержантського корпусу. Для цього ми забезпечуємо курсантів усім необхідним для служби та відпочинку, аби вони сповна відчули турботу держави про них.

Приблизно чверть від загального обсягу дисциплін відведено гуманітарному блоку. При цьому багато годин із основ лідерства та інших предметів проводяться у формі практичних занять. Адже наші випускники повинні бути всебічно розвинуті, аби, як то кажуть, бути на висоті у роботі з підлеглими.

Особлива увага в коледжі приділяється вихованню психологічно підготовленого та морально стійкого захисника Вітчизни, який за будь-яких умов виконає свій військовий обов'язок. З цією метою у нас впроваджено сучасний комплекс заходів із психологічної підготовки курсантів та забезпечення їх стресостійкості, що передбачає обкатку бойовими машинами, обстріл холостими набоями, імітацію обстрілу мінами та РСЗВ, психологічні тренінги з дій в укриттях тощо. Тут нам допомагає досвід участі наших викладачів у зоні антитерористичної операції.

В коледжі створено необхідні умови для відпочинку й культурного розвитку курсантів. Особовий склад коледжу з числа учасників АТО залучається до проведення "уроків мужності" у загальноосвітніх навчальних закладах під час відзначення державних та військово-професійних свят, виступає перед учнями шкіл з інформацією про коледж і умови вступу до нього.

Поступово наші вихованці стають гідними почесного звання захисника Вітчизни. Духовно зростаючи, чимало з них беруть участь в олімпіадах, конкурсах зі знання рідної мови, громадському та спортивному житті коледжу.

Отже, процеси розвитку Військового коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба успішно рухаються запланованим курсом. Усі нововведення та новаторства викладачів вже отримали високу оцінку з боку керівництва Збройних Сил України та Командування Повітряних Сил Збройних Сил України. Можна сподіватися, що усі випускники "крилатого коледжу" досягнуть висот професіоналізму і своїми службовими успіхами ще більше збагатять навчальний заклад.

– Дякую за змістовну розмову.

Спілкувався Олег Плаксій.
м. Харків.
Фото автора.

Військовий коледж сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба створений 31 липня 2010 року в рамках виконання Концепції створення та розвитку професійного сержантського і старшинського складу Збройних Сил України.

Сьогодні коледж є вищим військовим навчальним закладом І-го рівня акредитації, який готує військових фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст" та здійснює навчання військовослужбовців сержантського складу, які мають освітньо-кваліфікаційний рівень не нижче "молодшого спеціаліста" за середнім рівнем підготовки для проходження подальшої служби на посадах авіаційних фахівців з експлуатації повітряних суден, устаткування повітряних суден та експлуатації наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів для Збройних Сил України.

СПІВПРАЦЯ

“Антонов” і “Aeroneo” просуватимуть українські літаки на світовий ринок

Державне підприємство “Антонов”, що входить до складу Держконцерну “Укроборонпром”, і компанія “Aeroneo, Industry, Commerce and Aeronautical services LTD” підписали “Меморандум про взаєморозуміння” щодо взаємодії у просуванні комерційних літаків “Антонов” на ринки Європи та Азії, повідомляє прес-служба ДК “Укроборонпром”.

Згідно з меморандумом “Aeroneo” буде забезпечувати лізинг, а також технічне обслуговування літаків “Антонов”, які експлуатуються в Африці, включаючи їх відновлення та утилізацію на базі Авіаційного технічного центру “Aeroneo” у португальському аеропорту Бежа. Крім того, компанії домовилися використовувати технологічний потенціал “Антонова” для модернізації і створення нових повітряних суден.

На думку першого віце-президента ДП “Антонов” Олександра Коцюби і керівних партнерів “Aeroneo”, підписана угода дозволить компаніям об’єднати зусилля з посилення позицій у сегменті авіаіндустрії.

Варто зазначити, що з метою забезпечення ефективної післяпродажної підтримки літаків “Антонов”, українська авіабудівна компанія приступила до реалізації програми створення сервісних центрів у Латинській Америці, Азії та Африці. Основне завдання – забезпечення роботи з технічного супроводу літаків “Ан” в регіонах через єдиний центр техобслуговування.

ДП “Антонов” розробило технічні вимоги до авторизованого центру технічного обслуговування (ТО) і сервісу літаків “Ан”. Компанія-партнер повинна мати Сертифікати Департаментів цивільної авіації на виконання всіх форм (включаючи максимальну – до 1800 годин нальоту) періодичного ТО і ліцензований технічний персонал. Наявність ангара, механічних дільниць для виконання поточних ремонтів планера літаків, лабораторій, які дозволяють у повному обсязі проводити максимальні форми технічного обслуговування, наземного і контрольно-перевірочного обладнання, складу запчастин, а також експлуатаційно-технічної документації в повному обсязі – основний перелік умов співпраці ДП “Антонов” з новим партнером.

Наявність у компанії досвіду експлуатації літаків “Ан” і власної школи підготовки технічних фахівців у відповідності з вимогами Департаменту цивільної авіації дає їй перевагу в тендері, повідомляє прес-служба ДП “Антонов”.

АВІАВОЄНРЕМОНТ

ДП “Авіакон” зобов’язання виконало

Одне з провідних авіаційних підприємств Державного концерну “Укроборонпром” – ДП “Авіакон” – виконало всі свої зобов’язання перед Міністерством оборони України та передало у 2015 році майже 20 відремонтованих вертольотів Мі-8МТ та Мі-24.

На різних етапах ремонту знаходяться ще стільки ж одиниць авіаційної техніки. Всі роботи будуть виконуватися відповідно до укладених домовленостей.

Державне підприємство “Конотопський авіаремонтний завод “Авіакон” здійснило капітальний ремонт вертольотів Мі-8МТ, після якого було встановлено новий міжремонтний ресурс. Також була виконана модернізація авіоніки та систем озброєння.

Відремонтовані на заводі вертольоти Мі-24 сьогодні вже знаходяться в бойовому складі Міністерства оборони України та виконують завдання як на території нашої держави, так і за її межами. На них була виконана модернізація окремих систем із заміною агрегатів на нові – українського виробництва.

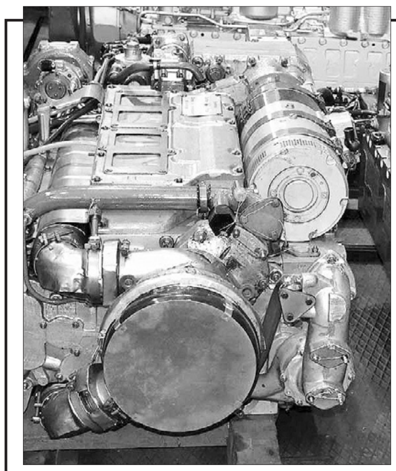
Нині Державне підприємство “Конотопський авіаремонтний завод “Авіакон” працює над замовленнями МО України за планом 2016 року.

Нагадаємо, за результатами 2014 року “Укроборонпром” виконав державне оборонне замовлення на 100%, а в 2015 році виконував його зі значним випередженням графіка.

ПЛАНИ

“Укроборонпром” запустить у Харкові виробництво двигунів

У 2016 році ДК “Укроборонпром” планує налагодити серійне виготовлення двигунів для бронетехніки, що виробляється на українських підприємствах. Про це повідомив гендиректор “Укроборонпрому” Роман Романов.

Зокрема, виробництво двигунів планується запустити на ДП “Завод ім.Малишева” (Харків) і ДП “Харківське КБ з двигунобудування”.

Також у планах на 2016 рік – модернізація виробничих потужностей ДП “Харківське КБ з машинобудування ім. Морозова” і заводу ім.Малишева для серійного виробництва танків “Оплот” та деталей бронетехніки, зокрема, ходової частини й трансмісії для бронемашин “Дозор-Б” та БТР-4.

АВІАБУДУВАННЯ

Нові “Ани” під ялинку

Напередодні Нового року ДП “Антонов” завершило складання фюзеляжу другого дослідного зразка літака Ан-178. Про це повідомили на підприємстві. Крім цього, зі стапелів зняли носову частину (Ф1) фюзеляжу Ан-132.

Як повідомили у підприємстві, на даний момент отримано 40 твердих замовлень на Ан-178 від Азербайджану, Китаю та Іраку. Сертифікація авіалайнера очікується наприкінці 2016 року.

Перший політ Ан-178 здійснив 7 травня 2015 року. У той же день підприємство оголосило про підписання угод про постачання 10 авіалайнерів в Азербайджан і двох – в Китай.

Ан-132 є модернізованою версією літака Ан-32 з новими двигунами, який може використовуватися на піщаних аеродромах.

При створенні Ан-132 змінам піддадуться носова частина фюзеляжу, центроплан крила і мотогондола Ан-32. Після такого оновлення літак зможе перевозити до 9,2 тонни при швидкості 500 км/год.

За угодою між Антоновим і Taqnia з Саудівської Аравії, українське підприємство забезпечить проектування літака, складання якого буде здійснюватись на новому заводі в Саудівській Аравії.

АВТОПРОМ

Напередодні Нового року КрАЗи вирушили в Африку

Рік 2015-й ПАТ “АвтоКрАЗ” завершило низкою значущих подій. Крім появи на світ нового автомобіля-самоскида колісної формули 8х4, Кременчуцький автозавод виконав свої зобов’язання перед замовником із африканського континенту. Напередодні Нового, 2016 року було здійснено відвантаження партії автомобілів-шасі КрАЗ-6322 (6х6) з односкатним ошинуванням коліс замовнику одній із африканських країн.

Усі виготовлені автомобілі – з правостороннім розташуванням органів управління. На вимогу замовника на них встановлені двигуни фірми Deutz потужністю 272 к.с. та система кондиціонування повітря. Згідно з технічним завданням, пред’явленим замовником виробнику, автомобілі від серійних відрізняються низкою конструктивних особливостей, серед яких – рама зі зниженим розташуванням заднього буксирного приладу, стяжна балка ресор з вигином, широкопрофільні шини в тропічному виконанні та інше.

На шасі всюдиходів КрАЗ-6322 буде встановлено спеціальне обладнання.

НОВИНКИ

На базі танка “Оплот” створять нову САУ

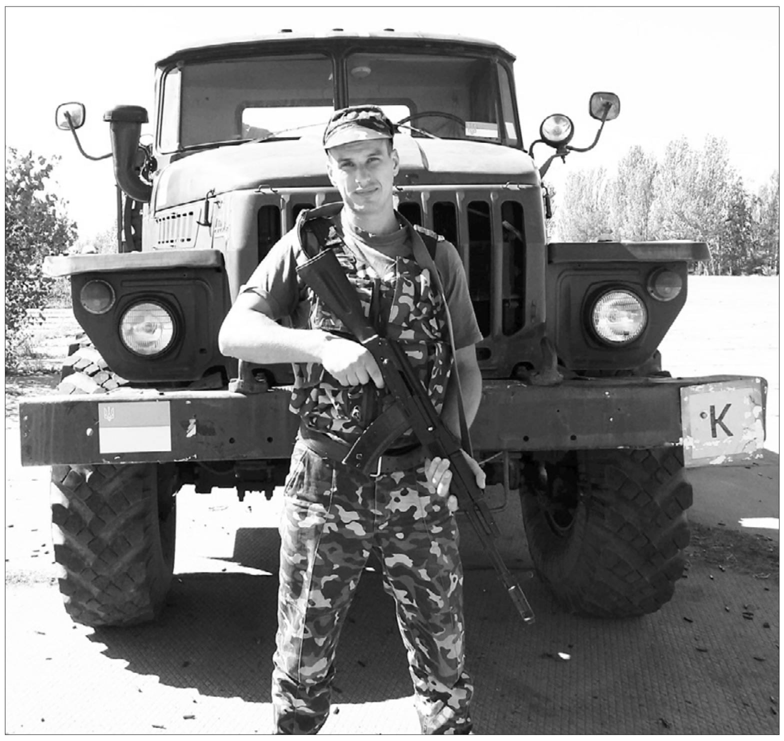
Державний концерн “Укроборонпром” спільно з польською компанією намір розробити два нових типи самохідних гармат на базі виробленої в Україні бронетехніки.

Від України проект буде реалізовувати Конструкторське бюро ім. Морозова, а від Польщі – компанія Huta Stalowa Wola.

Одним із проектів є створення 120-мм самохідного мінометa на шасі БТР-4Е, а другим – 155-мм самохідної гаубиці на базі шасі танка БМ “Оплот”.

ГЕРОЇ ПОРУЧ ІЗ НАМИ

Від молодшого сержанта до молодшого лейтенанта – півтора року війни

Цей високий, стрункий та підтягнутий 27-річний офіцер не є випускником військового вузу. Як назвали б його прадіди-фронтовики 70 років тому, він – лейтенант військової доби, адже протягом менше ніж півроку війни на сході України з молодшого сержанта виріс до молодшого лейтенанта, був нагороджений бойовим орденом та наразі проходить службу на посаді старшого лейтенанта.

…Коли по кабіні Уралу застукотіли кулі, стало по-справжньому страшно! Не вірте, що на війні страшно не буває – все це нісенітниця! Страх є нормальною реакцією психіки людини на екстремальні обставини. Інша справа – не дати страху заволодіти тобою, перебороти його заради мети – вижити, виконати бойове завдання…

Кулі раз у раз влучали то в капот, то в пасажирські дверцята вантажівки, а Сашко гнав, притиснувши педаль газу ледь не до підлоги кабіни, подумки просячи долю лише одного: тільки не в кузов, тільки не в кузов!.. У кузові армійського Урал-4320 він віз танкові снаряди разом із зарядами, а також – силу силенну патронів – боєприпаси для стрілецької зброї. Бодай одній кулі влучити, куди не треба – і все, рвонуло б так, що від нього й згадки не лишилося б! Та що – від нього: пів колони злетіло б у повітря!

Обстріл розпочався, як це, напевно, буває завжди – несподівано, якось в одну мить. Колона якраз пересувалася по прифронтовій Авдіївці, везучи до військової частини, що дислокувалася поблизу Донецького аеропорту, пальне, боєприпаси, воду, провізію та особовий склад для ротації. На щастя, цього разу стріляли по машинах лише зі стрілецької зброї, тож, максимально збільшивши швидкість, колона прорвалася через засідку без втрат…

Це було у вересні 2014 року, коли Олександр вперше перебував у зоні проведення антитерористичної операції. Згодом було ще три таких відрядження – протягом 2014-2015 років військовослужбовець побував на Донбасі чотири рази, провівши у зоні АТО загалом 7 місяців.

Здавалося б, військовий фах Олександра Шемотюка за великим рахунком мирний, адже він – воїн-зв'язківець, а не десантник, танкіст чи піхотинець. Але ж буває на війні по-всякому, і подекуди смертельна небезпека чатувати може на кожного, навіть кухаря чи діловода, а героями, бува, стають і люди із зовсім "не бойовими" військово-обліковими спеціальностями…

Начальник тропосферної станції молодший лейтенант Олександр Шемотюк проходить службу в окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України. Вінничанин, після середньої школи він закінчив Національну академію внутрішніх справ України, а потім вирішив пов'язати своє життя з армією та у 2009 році уклав контракт про проходження військової служби. Невдовзі, у 2010-ому, він закінчив виїзну школу сержантів, що на базі полку зв'язку проводила підготовку військовослужбовців Вінницького гарнізону.

Одразу сержантської посади для солдата Шемотюка не знайшлося, отож він і далі служив водієм-електриком лінійно-кабельної машини. І так продовжувалося майже 4 роки – аж до початку

збройної агресії Росії проти України.

У травні 2014 року призначений на посаду начальника телеграфно-телефонного кросу солдат отримав військове звання "молодший сержант". А вже через п'ять місяців – перше побачення з війною…

У Краматорську, де підрозділи й окремі екіпажі зі складу полку зв'язку забезпечували нарощення системи зв'язку авіаційної комендатури щодо управління штабом АТО авіаційною компонентою, досвідчений водій молодший сержант Олександр Шемотюк знову сів за кермо.

Поки вінницькі зв'язківці облаштовували свій нехитрий армійський побут, одночасно виконуючи завдання за призначенням, непомітно добіг до кінця серпень та почалася осінь. А невдовзі – те смертельно небезпечне відрядження до Авдіївки…

– Під час формування колони для доставки боєприпасів, пального, провіанту, води та особового складу на ротацію тоді не вистачало водіїв, тож командування відрядило до складу колони й мене на штатному автомобілі Урал-4320, – розповідає молодий офіцер. – Завантажившись на складах ракетно-артилерійського озброєння у Краматорську, ми вирушили у напрямку Авдіївки, і вже перед самим Донецьким аеропортом потрапили у засідку, з якої нам вдалося благополучно вирватися…

Протягом трьох-чотирьох годин машини розвантажувалися, і якраз за цей час відбулась ротація особового складу. Замість небезпечного вантажу до кузова Сашкового Уралу сіли дев'ятеро військовослужбовців, які відводилися на відпочинок, і колона вирушила у путь.

Не оминулося без обстрілів і на зворотному шляху. Тільки цього разу обстріл був ще дужчим та щільнішим – вже не лише із стрілецької зброї, а й із застосуванням гранатометів. Колона з двох бронетранспортерів, чотирьох бортових вантажівок, двох бензовозів та зенітної установки ЗУ-23-2 у кузові автомобіля ЗіЛ-131 знову максимально збільшила швидкість. Зі швидкістю до 90 км/год вона майже летіла напівзруйнованими вулицями Авдіївки. Втім, усім машинам прорватися цього разу не вдалося – два автомобілі, що замикали колону, порожній бензовоз і ЗіЛ із зеніткою, були відсічені від колони й розстріляні. Доля водіїв та зенітного розрахунку залишилася невідомою…

Та навіть друга засідка була не останньою неприємністю цього небезпечного відрядження! Вирвалися з Авдіївки, і за кілька кілометрів колону обстріляли вже з поля. На щастя, цього разу ворог застосовував виключно стрілецьку зброю, і цей обстріл обійшовся без втрат. Пасажири Олександра, як і під час прориву з Авдіївки, відстрілювалися з кузова, а він, як і решта водіїв, на повній швидкості виводив машину з-під вогню. І – вивів! Незабаром неповна колона нарешті повернулася до краматорського аеродрому.

Через два місяці, 27 листопада 2014 року, за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, Указом Президента України молодший сержант Олександр Шемотюк був нагороджений орденом "За мужність" ІІІ ступеня.

Тут, у базовому таборі "Сармат", пройшли й три наступні від-

рядження Олександра Шемотюка "на війну". І, що цікаво: парні відрядження обходилися для нього без подій, а ось непарні…

Третя поїздка молодшого сержанта Шемотюка до зони АТО припала на люту зиму 2014-2015 років. Краматорськ… Начебто – глибокий тил, але й тут російсько-терористичні банди дістали своїми реактивними системами залпового вогню. Калібр – найбільший, 300 мм, отож, це були або РСЗВ БМ-30 "Смерч", або – модернізований "Смерч", установка 9А52-4 "Торнадо-С".

Обстріл застав Олександра на шляху до просіки, де військовослужбовці заготовлювали дрова, адже зима була насправді лютою. Поруч сидів військовослужбовець зведеного загону МВС, який знав дорогу й показував її військовому колезі. Аж раптом аеродром та прилеглий район накрило залпами реактивних снарядів. Як згадує Олександр, його Урал потрапив точно у хмару вибуху. На щастя, проскочили! Та, якщо водієві просто поталанило й з його боку влучень у машину не було, то міліціонер, який сидів поруч, насправді немов у сорочці народився: тільки він пригнувся, як у кабіну з пасажирського боку влучив великий осколок від снаряду. Не пригнувся би – не було б, мабуть, його вже серед живих…

Повернувшись з третього відрядження до зони проведення АТО, Олександр у березні 2015 року отримав чергове військове звання "сержант". Потім, влітку, було четверте, більш спокійне відрядження. А на початку осені він був призначений на офіцерську посаду на невдовзі сержантові було присвоєно первинне офіцерське звання "молодший лейтенант".

– Освіта військовослужбовця дозволяла це зробити, – коментує заступник командира полку по роботі з особовим складом підполковник Євген Івашкевич. – Тим більше – після того, як цей військовослужбовець проявив себе під час відряджень до зони проведення антитерористичної операції, особливо – вивозячи з-під обстрілів особовий склад, був відзначений державною нагородою – після цього було очевидно, що він є гідним присвоєння офіцерського звання.

Сьогодні кавалер ордену "За мужність" продовжує службу на посаді начальника тропосферної станції в одному з підрозділів окремого полку зв'язку Повітряних Сил, яким командує полковник Дмитро Задворнов. За кілька місяців молодий офіцер уже опанував нову для себе техніку й посаду та підтвердив правильний вибір командування частини під час його призначення на посаду. Поки що він продовжує служити у пункті постійної дислокації підрозділу, проте, якщо це буде потрібно, у будь-яку мить офіцер готовий знову відправитися туди, де знадобляться його досвід та професіоналізм.

Олексій Тригуб.
"Крила України".

Волонтер Руслан Кутас: “Мій життєвий пр допомога бійцям на

Волонтерська діяльність Руслана Кутаса, на передовій більш відомого за позивним “Боцман”, розпочалася більше року тому. Але за цей короткий час він встиг знайти величезну кількість друзів та здобув славу надійного і безвідмовного волонтера. Попри будь-які погодні умови, його надійний залізний кінь мчиться на передову з допомогою для бійців.

– Коли для вас почалася волонтерська діяльність?

– Самостійна – з кінця серпня 2014 року. А до цього, в червні, їздив у Слов’янськ. Мене, як водія, попросили відвезти туди допомогу.

– Які були перші враження від того, що стикнулися з війною?

– На той момент в мене виникло велике враження від “омонівців”. Нас довго тримали на сонці, вимагали від нас кілька бронежилетів для себе. Ми не віддавали. І таких ситуацій було чимало. Потім приїхали хлопці з батальйону Нацгвардії, що був тоді у Слов’янську. Нас до них провели, і ми їм передали все, що привезли.

– А самостійну діяльність як розпочали?

– В кінці серпня призвали на службу моїх знайомих. Спочатку я займався двома хлопцями, повністю їх одягнув. Потім почав потихеньку допомагати іншим. І так вийшло, що кількісно бійців було до відділення. Пізніше став допомагати 12-му батальйону, 80-й та 93-й бригаді, 24-й бригаді, яка тоді була на Бахмутці, “Айдару”, батальйону “Луганськ-1”, “Дніпро-2”, 18-му територіальному батальйону, розвідникам (починаючи з 80-ї бригади і до батальйонів територіальної оборони), 30-й бригаді під Дебальцевим. А також – першому медичному добровільному шпиталю імені Пирогова.

– Який із підрозділів запам’ятався найбільше?

– 12-й територіальний батальйон, та й 80-а бригада цікава сама по собі – десантники, дисципліна, розуміння, серйозне ставлення до всього. 24-та запам’яталася, вони тоді були в складному місці – на Бахмутці; хлопці з 30-ки дуже добре працювали і допомагали 128-й вийти з Дебальцева. Та все ж найпам’ятніший – 12-й батальйон, як перший підрозділ, якому я допоміг. Інакше кажучи, з нього все й почалося.

– Була якась методика допомоги?

– Всі разом ми збирали необхідні речі людям, яких знали і які потребували допомоги. Я, в свою чергу, збирав гроші на заправку і, якщо необхідно, на ремонт машини. Перед поїздкою ми обдзвонювали знайомих, казали, що в значений час будемо їхати на передову. З нами зв’язувалися родичі бійців і передавали посилки для хлопців. Таким чином ми завантажували до себе персональні посилки та якісь особливі передачі. А в п’ятницю ввечері виїжджали в зону АТО. Суботу проводили там, а на вечір неділі поверталися додому.

– Хто ще їздив із вами?

– Я тісно співпрацював із волонтерами організації “Громадська варта Подільського району” – сестрами Анастасією та Мариною Міщенко, Катериною Якимович. Починав їздити з Ольгою Луговою. А так, то постійний екіпаж – це Ігор Соломенко і Юрій Коломієць. З ними і надалі співпрацюю. Крайній раз, що їхав з Києва, дівчата мені цілу машину забили необхідними речами для бійців.

– Їздили на своїй машині?

– Спочатку на машині Ольги Лугової, потім – Ігоря Соломенка. Пізніше мені хлопці з приватної фірми постійно давали бус, а зараз у мене машина, яку надав один із банків.

– Якщо хронологічно, то в яких населених пунктах на передовій вам довелося побувати?

ріоритет – передовій”

– Назву по секторах. Сектор “А”: Щастя, Трьохізбенка, Лисичанськ, Бахмутська траса; сектор “С”: Артемівськ, Дебальцеве; сектор “Б”: Авдіївка, Піски (по краях); сектор “М”: Гранітне, Чермалик, Лебединське, Широкине, Бердянське.

– Яке ставлення сім’ї до вашої діяльності?

– Безперечно, ставляться з розумінням. Донечка, якій чотири рочки, звичайно ж, сумує. Воно й не дивно – бачимося раз в два місяці. У кращому випадку.

– А де проходили строкову службу?

– В Чернігівському авіаційному училищі льотчиків. Служив командиром відділення в роті охорони окремого батальйону аеродромно-технічного забезпечення. Звільнився в запас у званні “сержант”.

– Чим займалися до війни?

– Ремонтував машини – мав свої гаражі по ремонту автомобілів. До того ж, захоплювався риболовлею. Через те, що зараз постійно знаходжуся на передовій, моя підприємницька діяльність йде на спад. Звичайно, цього не хотілося б.

– Чи швидко адаптувалися до війни? Не виникали проблеми на роботі?

– Доволі таки швидко звик. А на роботі за моєї відсутності певні труднощі з’явилися, але мною був вибраний життєвий пріоритет – допомога нашим бійцям. Тому всі побутові негаразди не були варті загострення уваги.

– Не жалкуєте про свій вибір?

– Ні. Ну, як можна жалкувати про те, що допомагаєш бійцям! Я вважаю, що зараз знаходжуся на своєму місці. Більше того, це – те, до чого я, можливо, йшов все своє життя. Я розумію, що ні в якому разі не можна жалкувати про те, що вже зроблено. До того ж, ми робимо хорошу справу, яка приносить користь бійцям та мирному населенню.

– Наскільки я знаю, ви і на Революції гідності були?

– Так, саме в найгарячіші моменти – 18 лютого, коли почалися розстріли. На мій погляд, тоді була найбільша потреба в допомозі. Разом зі мною був Ігор Соломенко. В ніч з 18 на 19 ми були справжніми бійцями – стояли на барикадах.

– У секторі “М” ви вже майже рік. Чим доводилося займатися?

– Приїхав як волонтер у групу СІМІС ще на початку квітня 2015-го. Разом ми організували Логістичну сотню: хотіли знизити вартість доставки вантажу з міста на передову та прибрати витрати перевозки. З “Нової пошти” нам відсилали вантаж за промо-кодом, і ми вже відвозили його на передову. Так вдавалося зекономити кілька тисяч гривень. Допомагали “сімікам” в роботі, забезпечували їх додатковою роботою, допомагали місцевому населенню. А потім вже на певному етапі виникла пропозиція розпочати більш грунтовну співпрацю з “Новою поштою” – створити спеціальний підрозділ “Польова пошта”, представники якого б отримували посилки на “Новій пошті” і доставляли їх бійцям на передову. Таким чином, проект діє вже майже півроку.

– Нині однією зі складових вашої діяльності є “Польова пошта”. Траплялися незвичні посилки?

– В середині жовтня доставили бійцю на передову взуття для сноуборда. Він скористався новою послугою “Польової пошти” і замовив його в інтернет-магазині. А вже наприкінці жовтня до нас на пошту надійшов новенький сноуборд. Як виявилося, боєць є фанатом цього екстремального виду спорту і вирішив не втрачати часу та заздалегідь підготувався до відпочинку в горах.

– З якими волонтерами та волонтерськими центрами співпрацюєте?

– “Кухарська сотня Приірпіння”, “Громадська варта Подільського району”, “Нульовий рубіж”, “Волонтерська сотня” при Міністерстві оборони, “Волонтерський рух Батальйон Сітка”, “Захисники України”, “Лівий берег”, “Повертайся живим” та благодійний фонд “Допомога Дніпра”. І ще – дуже багато волонтерів, які допомагають. Всіх навіть не перелічиш.

– Стикалися з недобросовісними волонтерами?

– Задля мого ж щастя, з такими людьми доля мене не зводила. Правда, зустрічався з такими добровільними помічниками, які надто полюбляють попіаритися. Нині таких дуже багато.

– Якої про них думки?

– Що можна сказати… В кожного свій шлях. Якщо їх такий влаштовує, то звичайно… Я вважаю, що життя покаже, хто є хто. А доводити їм щось немає сенсу. Моє ставлення – негативне.

– Яка була найбільша несподіванка за період війни?

– Напевно, найбільше вразив контраст між людьми, які знаходяться на передовій, та людьми, котрі в тилу. Разюча різниця між “передком” і тилом. Це різні люди, і зовсім протилежне розуміння того, що відбувається в країні.

– Можете описати якусь із цікавих ситуацій, свідком якої доводилося бути?

– Одна з таких пам’ятних поїздок, коли їхали на Бахмутку і під’їжджали до населеного пункту Золоте. Дорога проходила повз терикон. На певному її відрізку стало зрозумілим, що місцеве населення, розмовляючи по телефону, корегує по нас вогонь противника. Ми збагнули, що за териконом почнуть стріляти. Так і вийшло. Відразу ж за поворотом по нас уже лягали міни.

Інша ситуація: напередодні нового 2015 року, заїхали на Бахмутку, щоб завезти бійцям на 29-й пост спальники зі Штатів. Йшов сніг, було вже темно, і почався обстріл. Хлопці прикривали нас своїми тілами, поки ми розвантажували машину. Реально прикривали, ризикуючи власним життям. А коли поверталися від них, ворог не заспокоївся і накидав нам навздогін.

Та один із моментів, який найбільше закарбувався в пам’яті, – дорога, по якій наші війська виходили з Дебальцева. Цю картину я запам’ятав на все життя.

– Доводилося втрачати друзів?

– Так. У мене був дуже хороший знайомий Віталій Теліженко. Спочатку був волонтером, потім пішов у “Правий сектор” і загинув під час мінометного обстрілу поблизу Гранітного. Ще один товариш, друг дитинства, ми в одному будинку жили – Олег Дідушко, загинув у Дебальцеві.

– Коли для вас закінчиться війна? На якому етапі?

– Напевно, тоді, коли і для всієї країни. На жаль, війна від нас нікуди не подінеться. Після перемоги, я думаю, що й надалі буду підтримувати бійців. Можливо, допомагатиму мирному населенню відновлювати інфраструктуру Донбасу.

– Існує думка, що його відбудовою повинно займатися місцеве населення, з вини якого і розпочалася війна…

– Всі, хто хотів війни, вже давно втекли з Донбасу та сидять зараз в Києві, Вінниці та інших регіонах. Вони мали можливість поїхати, і вони це зробили. А скільки ще таких, які не мають цієї нагоди! Та й діти тут взагалі ні при чому. Звичайно, є батьки, є менталітет, є гени. Але ми повинні зробити все можливе для того, щоб ці діти, як мінімум, стали на нашу сторону. Ми мусимо показати, що ми їх не відштовхуємо і їм потрібно бути разом із нами.

– Наразі для вашої діяльності відкрита дорога на Павлопіль та Пищевик. Яке ставлення місцевого населення?

– Ми з ними мало пересікаємося. Наскільки я знаю, по відношенню до української армії вони достатньо стримані. Навіть можна сказати, більш ейфорійно раді українським військовим, ніж противнику. І їх можна зрозуміти: закінчився час безвладдя, і наявність хоч якоїсь влади зараз дуже важлива. Адже влада принесе з собою хоч якусь стабільність, а це теж важливий фактор за умов війни.

– Вони зверталися до вас за допомогою?

– Звичайно. Зараз для них найголовніше – це обігрів. В них з’явився доступ до “великої землі”. Електрика є, тож потрібне тільки вугілля.

– А що найчастіше замовляють бійці?

– Основна необхідність – будь-який енергоносій, акумулятори для тепловізорів, прицілів та телефонів, а також – ліки.

– Помітили у собі певні зміни за період війни?

– В принципі, в мені змінилося все. Яким я став? Більш буквальним, конкретним, нетолерантним, нетерпимим. Я не прощаю, адже не розумію, як це можна робити. А якщо ти щось вчинив, то обов’язково повинен нести за це відповідальність.

– Як, на ваш погляд, змінилася армія?

– Здебільшого, в кращу сторону. І це дуже помітно на “передку”. Не знаю, що там в штабах, але тут бійці стали професійнішими, ніж були до війни. В них з’явилося розуміння того, для чого вони тут знаходяться, що вони роблять, кого захищають. І це в більшості випадків.

– На сьогодні які отримали нагороди за свою діяльність?

– Різноманітні грамоти за надану допомогу від різних підрозділів, медалі “За гідність та честь” та “За оборону Маріуполя”, а також грамоту як підприємцю від мера Києва Кличка.

– Які плани на майбутнє можете озвучити?

– Однозначно – допомагати далі. Мене вже знають місцеві жителі багатьох населених пунктів. Є сім’ї, про які ми постійно піклуємося. Тож буду працювати у цьому ж руслі.

Ярослава Зоріна.
“Крила України”.
Фото автора та Наталії Ярмілко.

БІЛІ ХАЛАТИ

Зупиніть кровотечу! Решта – справа лікарів

Якийсь десяток хвилин їзди на авто відділяє поранених на передовій від надання якісної медичної допомоги у Дзержинській міській лікарні Донецької області, що працює як прифронтовий госпіталь 1-го рівня. Горлівський напрямок, Зайцеве, Майорськ – поруч один із найгарячіших районів проведення АТО. До лікарні привозили не одну сотню бійців із вогнепальними пораненнями м'яких тканин, грудної та черевної порожнин, переломами кісток тощо. За час хоч і хиткого, та все ж – перемир'я, постраждалих поменшало, але в будь-яку хвилину тут готові надати необхідну оперативну допомогу, стабілізувати стан хворого та провести евакуацію для подальшого лікування у медичні заклади вищого рівня.

Колектив травматологічного відділення Дзержинської міської лікарні Донецької області на чолі з Євгеном Жуком.

Лікарі чергують цілодобово – і на Новий Рік, і на Святий Вечір. Адже при пораненнях кожна хвилина на вагу золота. Все, що необхідно зробити на полі бою – це негайно зупинити кровотечу та організувати доставку до лікарні. Решта – справа лікарів.

За півтора року колективом хірургічного відділення, який очолює Геннадій Антипов, та колективом травматологічного відділення під керівництвом Євгена Жука проведено тисячі оперативних втручань, врятовано безліч життів військовослужбовців і мешканців багатостраждального Донбаського регіону.

Одного разу з "нульовки" поблизу Новгородського привезли непритомного офіцера. Чоловіку десь за п'ятдесят, з обширним пораненням від мінно-вибухової травми та значною втратою крові. Час від часу зникав пульс. Був, як кажуть, на межі життя і смерті.

У шпиталі невідкладно провели протишокову терапію. Відновили дихання, "запустили" серце, почистили і зашили рани. На словах все просто, а на ділі – три лікаря, два анестезіолога, п'ять медичних сестер не відходили від

Колектив хірургічного відділення лікарні Дзержинської міської лікарні Донецької області, який очолює Геннадій Антипов.

операційного столу протягом чотирьох годин.

Після інтенсивної терапії стан пораненого стабілізувався, а через кілька місяців він одужав, і зараз продовжує службу на посаді заступника командира одного з батальйонів Збройних Сил України.

Екстрену медичну допомогу в Дзержинському шпиталі надають не лише цивільні, але й військові медики, які приїжджають з різних військово-медичних закладів України. Наприклад, представники Військово-медичного клінічного центру центрального регіону (м. Вінниця) військовий хірург підполковник медичної служби В'ячеслав Коваль, підполковник медичної служби В'ячеслав供 Сиродой, а також мобілізовані лікарі лейтенанти медичної служби – лікар-хірург Ярослав Драєв та лікар-анестезіолог Роман Пацкань разом із цивільними колегами за 93 доби провели 96 операцій! І це – далеко не межа. Працювали як єдиний колектив, не зважаючи на вік, посади та звання.

– Ми, військові та цивільні хірурги, чекаємо, що 2016 рік принесе українському народові згуртованість та соборність, повне припинення бойових дій та мирне небо над багатостраждальним Донбасом. Хочу побажати моїм колегам-медикам, щоб в новому році ми піднімали рівень практичної медицини, надаючи допомогу не на полі бою, а лише в мирному житті. А нашим бійцям із зони АТО – чим скоріше повернутися до своїх родин, забути про жахи війни та братися за справу, яка ближче до серця, – говорить В'ячеслав Коваль.

Примітно, що фахівці у Дзержинській лікарні – патріоти свого народу та країни не лише в операційній, але й у цивільному житті. Медики неодноразово заявляли про свою громадянську позицію, про підтримку соборності та єдності нашої держави. Чого лише варті українські патріотичні автопробіги з прапорами, які ось вже понад рік раз на квартал влаштовує у місті цей медичний колектив.

…Коли стоїш на "нульовці", заспокоює і додає сил знання того, що за спиною – реальна підтримка і медиків, і людей інших мирних професій. Тому і стоїш непохитно, захищаючи мирне життя багатомільйонного українського народу!

Руслан Семенюк. Фото автора. Із зони АТО.

ВИСТАВА

Львівські ялинки та Павук Павутін, що не зміг перемогти Добро

У новорічні та передріздвяні дні діти військовослужбовців Повітряного командування "Захід" взяли участь у святкових заходах із найкрасивішими ялинками та казковими виставами. Таким для них став подарунок місцевої влади древнього й багатого на різдвяні традиції міста Лева.

Національний академічний драматичний театр імені Марії Заньковецької зустрів малят гарною величезною ялинкою і доброю виставою "По щучому велінню". Глядацький зал театру світився щирими дитячими посмішками. Також маленьких глядачів та їхніх батьків приємно вразив креативом балет "Життя", що показав у театрі "Рокс" сучасну дитячу музичну казку "Незвані гості у Країні Світла" та її продовження – "Незвані гості-2". Сюжет списаний з нашого сьогодення: Країна Світла, що потерпає від інтриг свого сусіда, та головний негативний герой Павук Павутін, який дуже нагадує сумно відомого керманича сусідньої країни. Іскрометний гумор вистави не залишив байдужим нікого – задоволення отримали і діти, і дорослі. І, звичайно, як в усіх казкових історіях, Добро перемагає Зло. Військові родини були щиро вдячні творчим колективам за море позитиву і святковий настрій.

Як повідомив начальник Львівського гарнізонного Будинку офіцерів полковник Віталій Провозін, за період свят участь у святкових заходах вдалося забезпечити більше ніж двом тисячам маленьких глядачів, і все – безкоштовно.

Ірина Баранова. м. Львів.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Ми піклуємось про наше майбутнє

Напередодні Нового року представники групи цивільно-військового співробітництва ОТУ "Маріуполь" відчули себе справжніми Дідами Морозами.

"Ми дуже на вас чекали", – такими словами зустрів педагогічний колектив Новогнатівського дитячого садочка № 44 "Колосок" Миколаївської сільської ради Волноваського району Донецької області офіцерів групи ЦВС м. Маріуполь.

Олівці, зошити, теплий одяг і, звичайно ж, солодощі та іграшки стали новорічним дарунком для малят від захисників Вітчизни. Подарувати дітям святковий настрій та позитивні емоції військовим допомогли волонтери, які й передали смаколики, одяг та іграшки. Малеча зустріла військових як старих добрих друзів, із щирою радістю в очах, посмішками на обличчях та величезним бажанням розповісти арміяцям новорічні вірші. Читання віршиків розчулило завжди таких суворих захисників та викликало бурю емоцій.

Завітали військові із солодкими подарунками і до вихованців Центру дитячої реабілітації "Республіка Пілігрим", дитячого центру "Добрий самаритянин" благочинної організації "Християнського фонду "Надія" та дитячого будинку змішаного типу "Центр опіки", що в Маріуполі. Не забули вони і про маленьких пацієнтів дитячого відділення неврології Маріупольської міської лікарні. Особливістю цього закладу є те, що тут проходять лікування хворі на ДЦП та епілепсію зі всього району. І скрізь, де б не з'являлись "сіміки", на них чекали слова вдячності за їхню службу. А ще – багато щасливих дитячих облич навколо свідчили, що робота групи ЦВС не минає дарма.

– Взаємодія із дитячими навчальними закладами є пріоритетом у діяльності груп цивільно-військового співробітництва, – зазначив полковник Костянтин Сюлєв. – Адже дбаючи про підростаюче покоління, ми піклуємось про наше майбутнє, про майбутнє держави Україна. Постійно спілкуючись із дітьми, ми створюємо позитивний імідж українського війська та виховуємо справжніх патріотів.

Усюди, куди б не навідались військовослужбовці, лунали слова побажань здоров'я, щастя, а головне – миру на українській землі. Адже це те, чого так сильно бажають як військовослужбовці, так і цивільне населення.

Оксана Уретій. "Крила України". Із зони АТО.

СЦКК

Життя на лінії розмежування

Спостерігачі української групи Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін (СЦКК) цілодобово несуть чергування по всій лінії зіткнення сторін, починаючи від населеного пункту Станично-Луганське Луганської області і закінчуючи населеним пунктом Широкіне Донецької області.

Одним із головних завдань спостерігачів СЦКК є взаємодія з командирами підрозділів ЗС України щодо припинення вогню на лінії зіткнення сторін, а також фіксація обстрілів бойовиками ОРДО/ОРЛО території, підконтрольної Збройним Силам України.

Найбільш проблематичним, щодо кількості обстрілів, вважається Донецький напрямок, де розміщена спостережна група під керівництвом полковника Юрія Бондаря. Її зона відповідальності розповсюджується на населені пункти Красногорівка та Мар'їнка. Ще на початку грудня цього року бойовики НЗФ ОРДО обстріляли Красногорівку з реактивних систем залпового вогню БМ-21 "Град". Внаслідок постійних обстрілів була пошкоджена високовольтна лінія і населений пункт залишився без світла.

Кожен день офіцери-спостерігачі фіксують обстріли ворожої сторони у бік населених пунктів та позицій ЗС України зі стрілецької зброї та крупнокаліберних кулеметів. А у темну пору доби, коли патрулі Спільної моніторингової місії ОБСЄ повертаються на свої бази, починається справжня канонада від мінометів, танків, РСЗВ БМ-21 "Град", які згідно Мінських домовленостей мали би бути відведені на відповідні відстані.

Минулого тижня офіцери-спостерігачі спостережної групи "Красногорівка" надали сприяння мобільному патрулю донецького офісу ОБСЄ, який на запит української сторони СЦКК прибув провести фотофіксацію двох місць вибухів (вирв) реактивних снарядів, виявлених у районі західної околиці Красногорівки. Відповідні пуски були здійснені з установок БМ-21 "Град" із району населеного пункту Старомихайлівка (західна околиця м. Донецьк), який перебуває на непідконтрольній Україні території ОРДО.

По завершенню роботи керівнику мобільного патруля ОБСЄ також була доведена інформація про обстріл цього ж дня населеного пункту Мар'їнка зі стрілецької зброї та підствольних гранатометів. Свідками зазначеного факту стали і представники компанії "Хендікеп" (працює на замовлення ООН), які були змушені припинити заняття з протимінної безпеки з учнями Мар'їнської загальноосвітньої школи №2.

Дані населені пункти, де розташована спостережна група, протягом поточного місяця постійно знаходяться під обстрілами бойовиків з озброєння, яке заборонено Мінськими домовленостями. Офіцери-спостерігачі фіксують дані випадки та сповіщають через керівництво групи української сторони СЦКК представників СММ ОБСЄ аби надати докази, що НЗФ ОРДО цинічно порушують режим припинення вогню.

Завдяки спільній та плідній співпраці представників цивільно-військового співробітництва, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, ПАТ "ДТЕК Донецькобленерго", а також військовослужбовців української сторони СЦКК та представників СММ ОБСЄ, останнім вдалося вирішити проблему електропостачання до Красногорівки. Буквально декілька днів тому в помешканнях з'явилось світло.

Зі слів полковника Юрія Бондаря стає відомо, що проукраїнськи налаштовані місцеві мешканці всіляко допомагають нашим військовослужбовцям. У свою чергу і наші офіцери ставляться з порозумінням та по можливості вирішують їхні проблеми. Співпрацюючи з місцевою владою даних населених пунктів, гуманітарну допомогу від волонтерів та представників Червоного Хреста отримують ті, хто цього дійсно потребує. Військовослужбовці спостережної групи "Красногорівка" не стоять осторонь і культурного життя місцевого населення, а нещодавно вони допомогли дітям прикрасити новорічну красуню.

Незважаючи на постійні порушення терористами режиму припинення вогню, життя в населених пунктах, які знаходяться на лінії розмежування, продовжується, а офіцери СЦКК докладають чимало зусиль, аби максимально зменшити кількість обстрілів. Це в свою чергу призводить до мінімізації руйнувань у приватному секторі та збереження життів, як військових, так і цивільного населення.

Сергій Берець. Прес-офіцер групи української сторони СЦКК.

СВЯТО

Зимова казка для дітей від "кожедубівців"

Протягом новорічних та Різдвяних свят у клубі Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба проведено низку культурно-розважальних заходів для дітей військовослужбовців Збройних Сил України. Понад 700 членів сімей захисників Вітчизни з військових частин Харківського та Чугуївського гарнізонів отримали запрошення у гості до "кожедубівців".

В ролі казкових персонажів виступили діти військових викладачів та курсанти молодших курсів видового вишу. Репетиції цього дійства для малечі тривали торік протягом усього грудня і, як результат, жоден із присутніх не залишився без святкового настрою.

Так, було проведено святкові вистави та мюзикли, у яких добро традиційно перемагало зло. Також дітям та дорослим було представлено розважальні програми за участі новорічних героїв.

Під час культурно-розважальних заходів юні харків'яни змогли отримати призи за перемоги у конкурсах на краще виконання пісень, танців, а також за найкращі карнавальні костюми, а за сприяння командування університету кожна дитина одержала святковий подарунок із рук казкових персонажів.

Олег Плаксій. м. Харків.

АКЦІЯ

Авіатори дарують радість

Продовжуючи акцію з підтримки дітей, які виховуються в дитячих будинках та школах-інтернатах Хмельницької області, військовослужбовці авіаційної бригади, де командиром полковник Микола Коваленко, подарували радість діткам-сиротам спеціалізованої школи-інтернату для дітей з вадами розвитку у смт. Антоніни Красилівського району. Делегацію авіаторів очолив заступник командира бригади по роботі з особовим складом підполковник Микола Старушик.

Поїздка була спланована та здійснена у тісній співпраці з громадськими організаціями міста Старокостянтинова – Об'єднанням українок "Яворина", Творчою сотнею "Рух до перемоги" та учасниками АТО з міста Старокостянтинова.

Гості подарували діткам справжнє свято. Дітвора одержала гору подарунків, до збору яких долучилися військовослужбовці, небайдужі мешканці міста та волонтери. Словами щирої молитви розпочав свято волонтер, настоятель Свято-Троїцького Храму УПЦ КП отець Степан Капустинський. Він звернувся до діток із настановами та новорічними і різдвяними вітаннями й подарував кожному з вихованців кишенькову іконку.

Підполковник Микола Старушик приєднався до привітань, а також подякував дітлахам за малюнки, які ті надсилали воїнам на схід України та запросив їх на екскурсію до військового аеродрому авіаційної бригади. Дітям вручили гарні подарунки, солодощі, продукти харчування, книги, іграшки та засоби гігієни.

А далі були цікаві та змістовні виступи талановитих артистів Хмельницької обласної філармонії, юної солістки Марійки Голюк та дружини командира авіаційної ескадрильї бригади підполковника Дениса Качана Ірини.

– Скільки радості й захоплення було в очах діточок. Цього важко було не помітити, – підкреслив підполковник Микола Старушик. – А головне, що ми всім гуртом: військові, артисти й волонтери, зуміли створити для цих маленьких янголят атмосферу любові й тепла, адже чужих дітей не буває!

Сергій Жмурко.

ТРАДИЦІЇ

Військовий вертеп

Ось такий вертеп: Царі та Чорт, Пастушок та Янгол із Віфлеємською зіркою, Смерть та Солдат, бо вертеп все ж таки військовий, ходить по храмах та вуличках Пустомитівського району Львівщини.

Різдвяними днями ходить жива казка по містах та селах, прославляючи народження Ісуса Христа. Творчий колектив, гарно зіграний та чудово костюмований, власними зусиллями створили військовослужбовці зенітного ракетного дивізіону частини, що дислокується у Кам'янці-Бузькій. Просто неможливо залишитись байдужим та без посмішки та захоплення пройти повз такого вибуху емоцій та яскравого втілення стародавніх українських традицій!

Наступного дня вже у Львові учасникам постановки завдяки їхнім майстерності та колориту вдалося створити святкову атмосферу в залі клубу Повітряного командування "Захід" та зарядити всіх присутніх бадьорим настроєм.

– Подібні заходи, що несуть в сьогодення усособлення зв'язку поколінь, є прикладом морального, психологічного та патріотичного виховання молоді у Збройних Силах України, – зауважив командир Повітряного командування генерал-майор В'ячеслав Шамко, віддячуючи артистам.

Серед учасників колективу був присутній і фіналіст телевізійного шоу "Україна має талант", учасник гурту "Легальний БІТ" Віталій Пономаренко. Він подарував глядачам пісні власного авторства в стилі реп. В одній з його нових пісень червоною ниткою проходить ідея, що справжня сила українського війська – в самовідданості загальній справі та вірі у перемогу, а також, безперечно, в патріотичному дусі, який не побороти жодному ворогові.

Ірина Баранова. м. Львів.

ПІДСУМКИ

Подарунки під ялинку для зв'язківців

Напередоні, в окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України було визначено й заохочено кращих фахівців за напрямами діяльності, кращі підрозділи та центри.

Після шикування особового складу, підняття Державного прапору України та внесення Бойового прапору частини до воїнів-зв'язківців звернувся командир полку полковник Дмитро Задворнов. Згадавши, яким нелегким для особового складу частини був 2015 рік, командир подякував усьому військовому колективу за сумлінну службу, високий професіоналізм, а також мужність та героїзм, проявлені багатьма військовослужбовцями у зоні проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей. Протягом року, що минув, воїни-зв'язківці частини виконували й продовжують виконувати службові (бойові) завдання з нарощування можливостей авіаційної комендатури на аеродромі Краматорськ щодо забезпечення дій підрозділів Повітряних Сил ЗС України в зоні проведення АТО, нарощування поля управління авіацією під час виконання завдань у секторі "А", брали участь в командно-штабних навчаннях під керівництвом начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України "Рішуча відповідь-2015", виконували завдання відповідно до Плану підготовки військової частини, несення вартової та внутрішньої служби, із забезпечення життєдіяльності підрозділів військової частини.

– 2015 рік характеризувався інтенсивними заходами бойової підготовки. Підрозділи та екіпажі брали участь у проведенні антитерористичної операції, де наші військовослужбовці показали свій високий професіоналізм, а окремі з них – проявили мужність та були відзначені високими державними нагородами, – зокрема зазначив він.

Подякувавши всьому особовому складу частини, командир перейшов до головного дійства – заохочення кращих. Його наказом було визначено 26 кращих військовослужбовців за підсумками службової діяльності, які отримали пам'ятний знак, та ще 7 військовослужбовців, яким було вручено перехідні вимпели. Фотографії дев'ятьох зв'язківців відтепер прикрашатимуть стенд "Кращі фахівці військової частини".

Також було визначено кращі військові колективи частини. Так, серед центрів першість виборов центр радіорелейного та тропосферного зв'язку, а серед підрозділів кращим виявився 1-ий польовий вузол зв'язку. Їх командири майор Олександр Скляр та підполковник Володимир Цимбалюк отримали пам'ятні знаки й перехідні вимпели, а особовий склад – подяку командування.

Подякувавши підлеглим за сумлінну службу, командир поставив завдання на наступний календарний рік, зауваживши, що бойові дії у зоні АТО продовжуються, відтак роботи у воїнів-зв'язківців не поменшає, тож попереду – знову ж таки інтенсивне навчально-бойове службове життя.

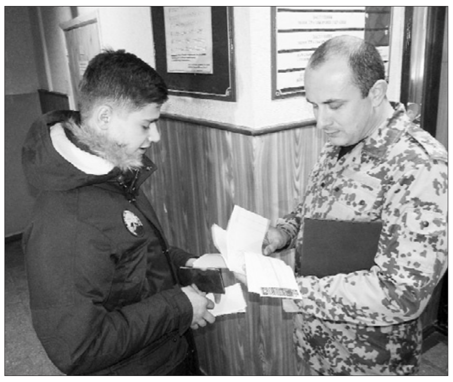
Олексій Тригуб. "Крила України". Фото автора.

ДО ВІЙСЬКА

Стартувала приписна кампанія

У перші дні нового року в Україні розпочалася приписка юнаків 1999 року народження при районних (міських) військових комісаріатах. Протягом наступних трьох місяців до 30 березня включно десятки тисячі осіб повістками викличуть до військових установ для вивчення на предмет придатності до військової служби.

Тільки на Харківщині офіцерам райвійськкоматів доведеться попрацювати з близько 8 тисячами 300 підлітками.

За словами представників керівництва Харківського обласного військкомату, до складу районних (міських) приписних комісій, окрім військовослужбовців Збройних Сил України, увійшли цивільні лікарі, психологи та працівники регіональних структур соціального забезпечення.

– Ще наприкінці минулого року офіцери військкоматів склали списки харків'ян, яким цього року виповниться сімнадцять. Паралельно у районах ми підготували усе необхідне для виконання цього загальнодержавного завдання. Тому з початку січня райвійськкомати, розташовані на Харківщині, своєчасно і на повну потужність запрацювали над приписною кампанією 2016 року, – розповів тимчасово виконуючий обов'язки військового комісара полковник Юрій Калгушкін.

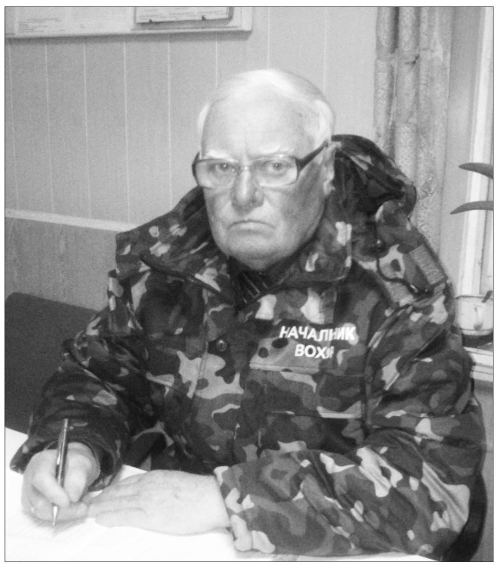
Також під час постановки на військовий облік осіб 1999 року народження проводитиметься вивчення юнаків та дівчат, які цього року виявлять бажання вступати до вищих військових навчальних закладів оборонного відомства. Планується, що у 2016-му погони курсантів одягнуть приблизно 600 мешканців Харківської області.

Варто згадати, що у 2015-му на Харківщині приписці при районних (міських) військкоматах підлягало 9,5 тисячі юнаків, а у 2014 році таких було 10,5 тисячі осіб. За результатами минулорічної приписної кампанії приблизно 10% юнаків 1998 року народження визнано такими, які ніколи служитимуть в армії через наявність серйозних хвороб.

Дмитро Горбунов. м. Харків.

ПОРУЧ ІЗ НАМИ

Поклик бути наставником

Якій справі людина може присвятити п'ятдесят років свого життя? Лише тій, яку вважає своїм покликанням. Кожен рік роботи над собою створює внутрішній стержень, а коли рахунок йде на десятиліття – стержень перестає бути лише внутрішнім, і загартований характер починає впливати на оточення і формує ауру не тільки навколо самої особистості, а й переплітається з десятками і сотнями інших життєвих шляхів.

Якщо порівняти життя людини з рухом космічних тіл, то орбіта, за якою рухаються планети, є нічим іншим, як життєвим шляхом. Але орбіта ніколи не буває абсолютно рівною і однаковою, бо на неї постійно впливають гравітаційні сили інших планет та зірок. При цьому, чим більшу масу має космічне тіло, тим сильніший його вплив на інші об'єкти. Саме таким "гігантом" є Віктор Фетісов. Його вміння позитивно впливати на інших людей вибудовує орбіту взаємовідносин, заснованих на повазі та взаєморозумінні.

Іноді зустрічаються в суспільстві так звані "люди від Бога" – чи то лікарі, які вміють точно та швидко визначити діагноз та вилікувати хворого, чи то інженери, які можуть вправно полагодити будь-що, чи пекарі, які просто випікають найзапашніший у світі хліб. Так, "людиною від Бога", сміливо можна називати і Віктора Борисовича, який на своїх широких плечах постійно несе вантаж відповідальності за інших людей. І як же добре, що плечі міцні, адже витримати таку вагу дуже непросто…

Народився Віктор Фетісов 4 грудня 1946 року в місті Вознесенськ Миколаївської області, і вже змалечку знав, що стане військовим. Тут відбиток наклала і сама епоха, в якій пройшли дитинство та юність.

Закінчивши Миколаївське училище, Віктор одразу пішов в армію. Було це далекого 1 вересня 1965 року.

"Не пішов в армію – значить, інвалід," – завжди лаконічно відповідає Віктор Борисович на запитання "чому став військовим?".

Армія була чи не єдиним засобом реалізувати себе в радянській системі, а цілеспрямований характер чоловіка лише підкріплював цей вибір.

Форма неабияк личила молодому військовому, підкреслюючи статуру та вимальовуючи образ впевненої в собі людини. Саме ця впевненість, а також активність та вміння взяти на себе відповідальність, вплинули на подальшу службу. Командири побачили в молодому хлопцеві задатки лідера, тому посади, які обіймав Віктор Борисович, завжди були пов'язані з особовим складом: командир взводу, старшина роти, комендант-старшина, начальник пожежної команди тощо.

Це людина, яка постійно працює над собою, розвивається в багатьох сферах життя. Так, цікавість до техніки вилилась в захоплення авіамодельним спортом, а бажання тримати свої дух і тіло у формі – у заняття легкою атлетикою. І тут Віктор Борисович теж не обмежився лише особистими успіхами у спорті. Бажання ділитися досвідом призвело до того, що, перебуваючи в Угорщині, він став тренером команди з пожежно-прикладного спорту. Займався підготовкою пожежних для участі у першості Південної групи військ, де його команда була однією з кращих.

Віктор Борисович завжди дотримується жорстких особистих внутрішніх правил. Дисципліна та порядок – найголовніші складові з них. Будучи вимогливим до себе, він багато вимагає і від своїх підлеглих. Всі колективи, якими керував і керує Віктор Фетісов, вирізняються саме дисциплінованістю та злагодженістю, де, попри все

це, завжди залишається місце товариським відносинам, які побудовані на повазі один до одного.

"Суворий, але справедливий" – відгукуються підлеглі про Віктора Борисовича.

Окрім прикладу для своїх підлеглих, справжній наставник завжди є прикладом і для своєї сім'ї. Віктор Борисович дав початок цілій військовій династії: дружина – працівник Збройних Сил України, син – полковник, дочка – сержант контрактної служби, зять – підполковник, одна з онучок навчається в Національному авіаційному університеті в Києві.

Багатьом людям зазвичай достатньо дослужити до пенсії і піти на відпочинок, але не Віктору Борисовичу, не його активній натурі. Закінчивши службу в 1997 році у званні старшого прапорщика, він вже через місяць повернувся до рідної військової частини, зайнявши не менш відповідальну за всі попередні, посаду начальника команди воєнізованої охорони – ВОХОРа.

Цього року Віктор Борисович відзначатиме своє 70-річчя, а ось у 2015 році відсвяткував інший ювілей – п'ятдесятиріччя з дня вступу на військову службу. Ця дата якнайкраще символізує його незламність, цілеспрямованість та відповідальність. За роки служби ці якості неодноразово були відзначені медалями та грамотами: "Ветеран військової служби", "Ветеран Праці", медалі "За відзнаку у військовій службі" ІІ ступеня та "За бездоганну службу" 3-х ступенів і багато інших. У 2007 році наказом начальника Генерального штабу він був відзначений почесним нагрудним знаком "За самовіддану працю у Збройних Силах України". Але найкраще сутність професійного шляху відображає текст Подяки Президента України: "… З почуттям щирої поваги оголошую Вам Подяку за сумлінне виконання конституційного обов'язку по захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності Української держави. Вірю, що відповідальна життєва позиція патріота України забезпечить Вам і надалі пошану та вдячність людей… Президент України Л. Кучма".

Отримавши за життя безліч відзнак, Віктор Борисович сприймає їх як приємні згадки про свої здобутки, але згадки про минуле, а попереду ще майбутнє, і кожен момент – це можливість проявити себе, рухатись далі, розвиватись самому і допомагати іншим. Ось такими поглядами керується Віктор Борисович Фетісов – людина, покликана бути наставником, покликана бути військовим.

Артем Паридуха. м. Вінниця.

НОВИНКИ

Небесна палуба для повітряних мандрівників

Нещодавно від джерела з аерокосмічної інженерної компанії Windspeed стало відомо, що один із авіавиробників – назва компанії поки що не розголошується – береться довести усьому авіаційному світу, що першокласні авіаперевізники здатні не лише надати своїм клієнтам усе найкраще, а й вигадати для них розваги у польоті.

Вже у недалекому майбутньому один із авіавиробників, ім'я якого джерело в аерокосмічній інженерній компанії Windspeed поки що не афішує, планує почати пропонувати своїм клієнтам нову опцію під назвою Sky Deck ("Небесна палуба"). І полягає нововведення у наступному. Літак зазнає певної модернізації – він отримає два додаткових сидіння, що за комфортністю не поступатимуться першокласним VIP-місцям. Та найцікавішим є те, що ці крісла будуть знаходитися під спеціальним аеродинамічним куполом, що виступатиме за фюзеляж літака! За бажанням привілейованих клієнтів ці крісла підніматимуться за допомогою спеціального механізму, завдяки чому пасажири матимуть безпрецедентний краєвид – буквально летітимуть у хмарах!

Розробкою цього купола наразі й займається компанія Windspeed. Вона гарантує, що матеріал, який використовується для його будівництва, за своєю міцністю аналогічний решті матеріалів, з яких складається фюзеляж літака, а тому з легкістю витримає будь-які найсуворіші погодні умови та зовнішній вплив – наприклад, пряме зіткнення з птахами.

Звичайно, і купол, і механізм, що буде піднімати сидіння "Небесної палуби", додадуть літаку зайвої ваги, що, в свою чергу, зменшить кількість пасажирських місць та вагу вантажу. Це має зменшити й дохідність від польоту. Однак фахівці впевнені у тому, що авіаперевізник зможе компенсувати ці втрати шляхом встановлення дуже високої ціни на опцію "Небесна палуба" – зрештою, йдеться про ексклюзивність, а вона дорогого варта!

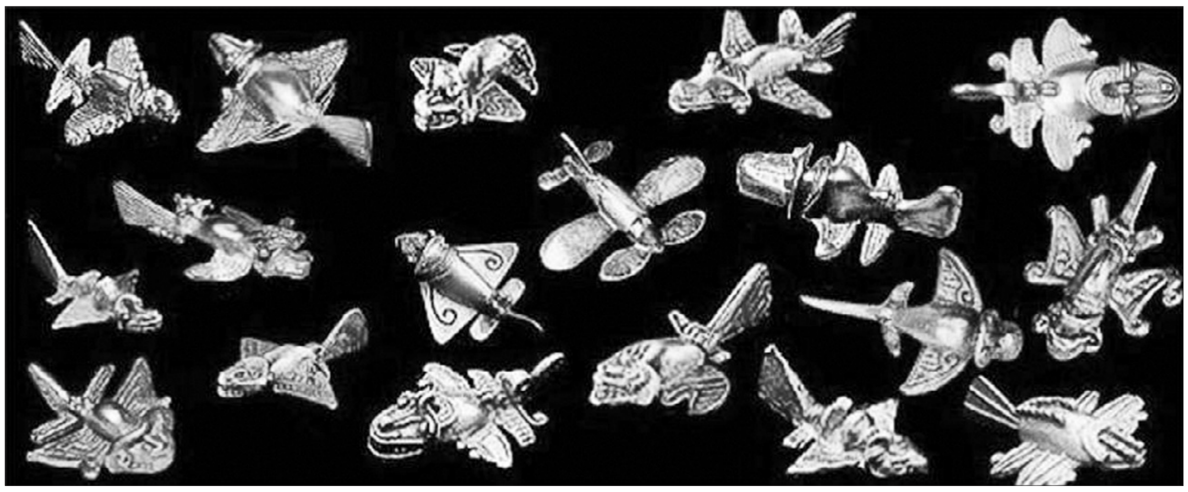
Цей концепт зможе стати реальністю буквально за декілька років – після того, як дизайн буде доведено до досконалості. Так, це буде дорого, але можливість у повній безпеці та комфорті милуватися небесною красою на висоті 10 тисяч метрів здається дуже привабливою. Навіть не дивлячись на високу ціну такого задоволення, бажаючі знайдуться завжди.

ЦІКАВА АВІАЦІЯ

"Колумбійський золотий літачок"

У стародавньому переказі інків йдеться про "золотий корабель", який прибув із далеких зірок. Їм командувала жінка на ім'я Ор'яна. За переказом, Ор'яна народила сімдесят земних дітей, а потім повернулася до зірок. У цьому ж переказі повідомляється про вміння синів сонця (інків) літати над землею на золотих кораблях. До цього варто додати висновок англійського антропологічного журналу Men, у якому говориться, що аналіз м'язової тканини збережених мумій інків показав, що за складом крові інки різко відрізнялися від місцевого населення. У них була виявлена група крові рідкісної комбінації. У наш час склад такої крові відомий лише у двох-трьох чоловік у всьому світі.

"Золотий літаючий корабель" або "золота пташка інків" зберігається в столиці Колумбії Боготі. "Колумбійський золотий літачок" – таку назву отримав витончений чотирьохсантиметровий предмет, що використовувався, ймовірно, в ролі амулета або підвіски. Майстри надавали цим виробам вид живих істот з очима, зубастими пащами, деякі фігурки були покриті насічкою-лускою. Може, це – прообраз якоїсь давно вимерлої тварини.

"Золоту пташку" було знайдено в Колумбії в XIX столітті, і вона датується серединою першого тисячоліття нашої ери. Сьогодні у світі існує кілька десятків таких предметів, які знаходили не тільки в Колумбії, але й на території Венесуели, Коста-Ріки і Перу. За виглядом вони трохи відрізняються один від одного, але всі ці артефакти об'єднує принципова конструкція літака з горизонтальним і вертикальним оперенням кіля. Довгий час безліч людей розглядали золоті фігурки, виставлені в Музеї золота при Державному банку Колумбії, роздивлялися під час різних виставок, наприклад, "Скарби Колумбії", які проводилися в різних куточках нашої планети, але ніхто й не припускав, що вони можуть бути моделями літаючих апаратів. І це не дивно, адже всі ці артефакти значилися в каталозі як "зооморфні", адже мали вид живих істот з очима, зубами, висіченими по тілу лусочками та іншими атрибутами живих створінь. Тому вони асоціювалися з дивовижними тваринами, які могли вимерти ще кілька тисяч років тому, але ніяк не з літаками.

Першим, хто помітив дивну схожість "золотої пташки інків" із літальним апаратом, був американський ювелір Емануель Стауб. Щоб виключити варіант того, що фігурка є копією якоїсь тварини, Стауб відправив точну копію "Колумбійського золотого літачка" своєму другові, відомому зоологу Айвену Сандерсону. Після детального огляду артефакту Сандерсон зрозумів, що не знає жодної живої істоти, схожої на надіслану йому фігурку. Згідно з його висновком, "золоті літачки інків" не можна ототожнювати з жодним із відомих науці представником викопної або сучасної фауни планети. Для того, щоб перевірити теорію про літальний апарат, він передав його на аналіз кільком авіаційним експертам, які підтвердили, що фігурка цілком може бути моделлю літака.

Масовий інтерес до загадкових артефактів виник наприкінці 1969 року, після публікації Сандерсона про древній літак в журналі Argosy. Стаття викликала справжню сенсацію і безліч суперечок навколо загадкових фігурок із золота. В 1996 році німецькі авіамоделісти Алгунд Енбом і Петер Белтинг із невеликого містечка Лер на практиці довели, що гіпотеза про моделі літальних апаратів в образі фігурок загадкових тварин має право на життя. Ці два авіамоделісти створили практично точні, що зберігають всі пропорції і форми, тільки збільшені в 16 разів, копії "Колумбійського золотого літачка" і ще однієї золотої фігурки, яка, на їхню думку, найбільше походить на літак. Для запуску в повітря моделі були оснащені моторами і системами радіоуправління.

У квітні 1996 року в Німецькому товаристві авіації і космонавтики відбулися масові показові виступи зібраних літальних апаратів. За першим випробуванням літачків спостерігала величезна кількість людей, серед яких були вчені з різних галузей науки і безліч скептиків, які не вірили в те, що копії фігурок зможуть літати. Але яким було їх здивування, коли дві моделі не тільки змогли піднятися в повітря, але і прекрасно виконували фігури вищого пілотажу (зокрема – й "бочку", "мертву петлю"), а також відмінно літати навіть з вимкненими двигунами. Після цього експерименту багато авіамоделістів взялися створювати авіамоделі тих чи інших золотих фігурок. У присутніх на виступі вчених, авіаконструкторів, пілотів та інженерів, після побачених польотів, не було ніяких сумнівів у тому, що "золоті літачки інків" є копіями літаючих апаратів. Звичайно ж, ніхто сьогодні не в змозі відповісти, звідки саме інки брали образи для своїх незвичайних виробів, але одне можна сказати точно, що не тільки інки робили фігурки, схожі на літальні апарати, таких артефактів є величезна кількість і всі вони були знайдені в різних куточках нашої планети.

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

СПІВПРАЦЯ

Саудівська Аравія хоче придбати 72 винищувачі Rafale

Французький бюлетень "Intelligence online" повідомляє, що міністр оборони Саудівської Аравії і заступник наслідного принца Мухаммад ібн Сальман звернулися до Парижу з проханням протягом найближчих тижнів надати пропозицію на поставку винищувачів Dassault Rafale. Йдеться про 72 винищувачі.

На думку фахівців, сьогодні досить привабливий курс "євро-долар", крім того, у Rafale вже є досвід бойового застосування, в першу чергу, у Лівії, який розглядається генштабом ВПС Саудівської Аравії як позитивний.

Проте в Парижі звернення саудитів викликало розгубленість у влади і ВПК. Побутує думка, що Ер-Ріяд хоче тим самим чинити тиск на Лондон, оскільки саудівське міністерство оборони веде переговори з англійцями про розширення формату відомого контракту Al-Salam на поставку 72 винищувачів Eurofighter Typhoon. А взаємини між командами Девіда Камерона і Мухаммада ібн Сальмана значно ослабли.

Французам слід проявляти обережність у світлі численних розчарувань, які мали місце останнім часом у відносинах із Саудівською Аравією. Кульмінацією став візит до Саудівської Аравії міністра оборони Франції Мануеля Вальсу в середині жовтня 2015 року, який повернувся звідти ні з чим, незважаючи на гучні анонси. Хоча переговори щодо закупівлі декількох супутників розвідки з компаніями Thales Alenia Space і Airbus Group просуваються без особливого шуму, більше жодного контракту укладено не було.

КОНФЛІКТ

Ірак пригрозив відповісти на військове вторгнення Туреччини

Глава комітету парламенту Іраку з безпеки і оборони Хакім аль-Замілі пригрозив турецьким військам, що вторглися на територію його країни, військовими діями, повідомляє іракський сайт Voice of Iraq.

Раніше ЗМІ повідомили, що влада Туреччини направила 130 військових у район поблизу міста Мосул на півночі Іраку для навчання бійців іракських курдів (пешмерга).

Однак, за словами аль-Замілі, контингент турецьких військовослужбовців, які перейшли кордон Іраку, налічує майже тисячу осіб. Крім того, парламентарій заявив, що разом із військами на іракську територію були введені десятки танків та іншої бронетехніки.

Аль-Замілі підкреслив, що прийняте Туреччиною рішення щодо введення військ на територію Іраку є порушенням суверенітету країни. Він також зазначив, що відправив прем'єр-міністру країни Хайдеру аль-Абаді листа, в якому рекомендував використовувати авіацію для того, аби завдати ударів по турецьких військах, вважаючи їх окупаційними.

Болгарія проігнорувала попередження Росії

і уклала контракт на ремонт двигунів МіГ-29 з Польщею

Як повідомило Болгарське телеграфне агентство (БТА), Болгарія, всупереч протестам Росії, таки уклала міжурядову угоду з Польщею щодо ремонту шести двигунів РД-33 винищувачів МіГ-29 болгарських ВПС. Вартість контракту склала 6138000 євро. Перші два двигуни було відправлено на ремонт до Польщі 30 грудня 2015 року.

Ремонт болгарських РД-33 буде здійснюватися на польському військовому авіаційному ремонтному заводі № 4 у Варшаві, що має сертифікат на їх ремонт для ВПС Польщі ще з соціалістичних часів. Повідомляється, що після ремонту ресурс болгарських РД-33 до наступного ремонту буде продовжений на 350 льотних годин, або на вісім років.

За умовами угоди, як компенсацію на період ремонту зазначених РД-33 в Польщі, польська сторона надає Болгарії два двигуни РД-33 з числа наявних польських ВПС. Ці два двигуни можуть експлуатуватися болгарами протягом 200 льотних годин, або двох років. Обидва "компенсаційні" двигуни були доставлені на болгарську авіабазу графа Ігнатьєва військово-транспортним літаком Lockheed C-130E Hercules польських ВПС 29 грудня.

Болгарсько-польська угода про ремонт двигунів РД-33 для болгарських винищувачів МіГ-29 була укладена незважаючи на протести російської сторони, яка вважає такий ремонт порушенням своїх авторських прав. Болгарська сторона мотивувала звернення з питання ремонту двигунів РД-33 до Польщі, а не до Росії, необхідністю дотримання антиросійських санкцій Європейського Союзу.

У РСК "МіГ" вважають, що запропоновані Болгарії умови вигідні з економічної точки зору. "Цінові параметри практично відповідають один одному. Польща готова продовжити ресурс двигунів за € 1023000, РСК "МіГ" – за € 1,050 млн. У той самий час за цю суму Росія готова гарантувати Болгарії ресурс в 500 польотних годин, а Польща – лише 350 годин", – наголошується в документі. Втім, болгарська сторона не пристала на пропозицію росіян, з якими її стосунки через агресивну політику Путіна суттєво погіршились.

ВИПРОБУВАННЯ

В Індії завершені 3-денні випробування РСЗВ Pinaka II

Збройні сили Індії спільно з Організацією оборонних досліджень (ООІР) провели випробування системи залпового вогню Pinaka II, передає газета "The Times of India".

За даними джерела газети в ООІР, "випробування за участю замовника успішно пройшли в Покрані (Pokhran) протягом трьох днів".

Видання зазначає, що РСЗВ Pinaka II вже запущено в серію та виробляється в промислових обсягах. А з грудня 2015 року комплекси почали надходити на озброєння індійської армії. Дальність її стрільби на сьогоднішній день складає 60 км (на 20 км більше, ніж у попередньої модифікації).

Довідка. *"Реактивна система залпового вогню Pinaka вперше була прийнята на озброєння індійської армії в 1999 році. РСЗВ призначена для ураження пускових ракетних установок, броньованої техніки, живої сили, для руйнування командних пунктів та інфраструктури, а також для дистанційної установки протитанкових та протипіхотних мінних полів".*

ВІЙНА

Французька авіація знищила в Сирії завод терористів з виготовлення ракет

Французькі літаки в ніч на 4 січня атакували центр угруповання Даіши, в якому терористи займалися виробництвом некерованих ракет, повідомляє міноборони Франції.

"Авіаційний рейд був здійснений чотирма літаками "Рафаль", оснащеними ракетами "Скальп". Вони діяли спільно з літаками коаліції", – йдеться в релізі.

Згідно з повідомленням, виробничий центр знаходився східніше сирійського Алеппо.

"Внаслідок завданого удару ціль була знищена. Даний рейд дозволив послабити військовий і тиловий потенціал об'єктів угруповання ІД, розташованих поблизу зони боїв", – підкреслили в міністерстві.

Сторінку підготував Андрій Яцик.

НОВИНИ ВІД НАСА

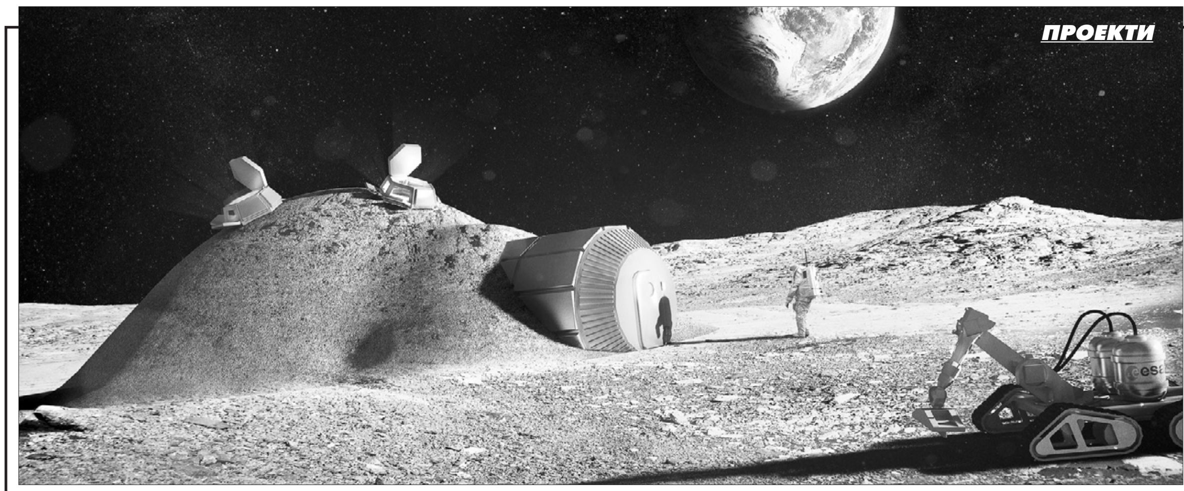
Телескоп "Джеймс Вебб" готовий наполовину

Фахівці Центру космічних польотів НАСА імені Годдарда встановили половину дзеркал головного дзеркала орбітального телескопа "Джеймс Вебб", спадкоємця і заміни для "Хаббла", повідомляє прес-служба космічного агентства. В процесі складання орбітальної обсерваторії – половина "сот" головного дзеркала телескопа, що складається з 18 сегментів, була успішно встановлена на своє місце.

– Два роки планування і тренувань нарешті почали виправдовувати себе – тепер ми можемо з великим задоволенням спостерігати за тим, як швидко йде складання телескопа, – заявив Лі Файнберг, керівник команди, що відповідає за складання оптичної частини "Джеймса Вебба".

У конструкцію "Джеймса Вебба" входить величезне дзеркало діаметром 6,5 метра (діаметр дзеркала Хаббла – 2,4 метра) і сонцезахисний щит розміром з тенісний корт. Дзеркало і щит через свої габарити будуть доставлені ракетою-носієм в складеному вигляді, а потім розкриються після виведення телескопа у відкритий космос. Інші дзеркала-шестигранники важать близько 40 кілограмів кожне, а їх довжина становить 1,3 метра. Вчені очікують, що установка всіх 18 дзеркал буде завершена на початку 2016 року, після чого інженери центру Годдарда і компанії Lockheed Martin приступлять до складання інших частин телескопа. Через великі розміри, "Джеймс Вебб" в космос буде виводити найбільша ракета-носій Європи – Ariane V.

Новий телескоп "Джеймс Вебб" є офіційною заміною для орбітального телескопа "Хаббл", який пропрацював на орбіті вже 25 років. Спочатку новий апарат планувалося запустити в 2014 році, але значне перевищення витрат на нього і відставання від графіка змусили НАСА перенести передбачувану дату старту місії спочатку на вересень 2015 року, а потім – на жовтень 2018 року.

ПРОЕКТИ

Південна Корея планує освоїти Місяць

Республіка Корея планує до 2020 року відправити на Місяць спусковий дослідницький апарат. Про це повідомило міністерство науки, інформаційно-комунікаційних технологій і наукового прогнозування країни.

Як зазначає відомство, на першу, підготовчу фазу (2016-2018 р.), буде виділено 198 млрд вон ($ 169 млн). Вся техніка для "місячного проекту" буде розроблена і побудована в Південній Кореї, але при цьому вчені не мають наміру відмовлятися від співпраці з іншими країнами.

Зокрема, міністерство оголосило про готовність взаємодіяти з Національним управлінням США з аеронавтики і дослідження космічного простору (NASA). Друга фаза проекту передбачає відправку до природного супутника Землі орбітального апарату, з якого і буде проведений спуск на місячну поверхню дослідницького модуля.

СТАРТ

Китай запустив супутник зондування Землі "Гаофень-4"

Китай запустив супутник дистанційного зондування "Гаофень-4" в рамках національного проекту з зондування поверхні Землі в високою роздільністю. Він був запущений 29 грудня з космодрому Сичан на південному заході Китаю за допомогою ракети-носія "Чанчжен-3В".

Як повідомляє Синьхуа, "Гаофень-4" – перший в Китаї геосинхронний супутник оптичного спостереження з високою роздільною здатністю і найбільш досконалий у світі супутник дистанційного зондування на геосинхронній орбіті, заявив глава державного управління оборонної науки, техніки і промисловості і керівник Китайської національної космічної адміністрації Сюй Дачже.

Дані з супутника будуть застосовуватися для запобігання та допомоги при стихійних лихах, спостереження за геологічними та лісовими катастрофами, а також для метеопрогнозування.

ВІДКРИТТЯ

Індійський зонд зняв хмари над найвищим вулканом Марса

Індійський зонд "Мангальян" отримав детальні фотографії найвищої гори Сонячної системи – вулкана Олімп на вулканічному плато Фарсіда у екватора Марса, повідомляє прес-служба Індійської організації космічних досліджень (ISRO).

Вулкан Олімп заввишки в 21,2 кілометра, розташований в західній півкулі Марса, до недавнього часу вважався безперечним "царем гір" у Сонячній системі – його найближчі земні конкуренти, Еверест і підводний вулкан Мауна-Кеа, нижче його в 2-2,9 рази.

Нещодавно Олімп отримав конкурента на це звання – завдяки фотографіям, отриманим зондом Dawn при дослідженні астероїда Веста, так і не народженого "зародка" нормальної планети, вченим вдалося знайти гору заввишки в 22 кілометри на дні кратера Реясільвія.

У всякому разі, Олімп вражає уяву геологів і планетологів – діаметр його кальдери, жерла вулкана, становить фантастичні 60 і 80 кілометрів, а глибина цієї воронки перевищує три кілометри. Завдяки величезній висоті, тиск на вершині Олімпу становить всього 2% від того рівня, який спостерігається біля поверхні Марса.

КРИЗА

Роскосмос скорочує витрати на обслуговування МКС

Роскосмос скоротить витрати на експлуатацію Міжнародної космічної станції (МКС) майже на 30 млрд рублів згідно з проектом Федеральної космічної програми на 2016-2025 роки.

У підсумковому варіанті програми витрати бюджету на матеріально-технічне та транспортне забезпечення російського сегмента МКС, експлуатаційні витрати на управління польотом станції і проведення наукових експериментів в найближчі 10 років складуть 252,1 мільярда рублів. З позабюджетних джерел буде виділено 12,6 мільярда рублів. При цьому в квітневому варіанті 2015 року фінансування космічної програми МКС повинно було скласти 281,4 мільярда рублів.

Загальний кошторис за наполяганням мінфіну РФ скоротилася на чверть – до 1,521 трильйона рублів. Основними причинами скорочення витрат на програму стало зменшення загальних витрат бюджету, а також зміна курсів валют.

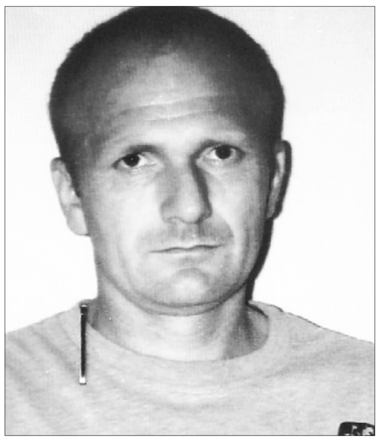
Основне скорочення витрат торкнулося пілотованих польотів, у тому числі були урізані витрати на проекти місячної програми. Крім того, Роскосмос відмовився від робіт з будівництва трансформаторного та енергетичного модулів. У той же час створення вже розпочатих модулів для МКС буде продовжено.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

УКРАЇНЦІ – НАЦІОНАЛЬНІ ГЕРОЇ ІНШИХ КРАЇН

Надвечір у супермаркеті...

Анатолій Король став нещодавно, вже у 2015 році, найвідомішим українцем, який заслужив найвищої нагороди однієї з зарубіжних країн. На жаль – як і більшість, посмертно. Жертовна смерть українця набула сильного розголосу в Італії та за її межами.

Анатолій Король народився 3 травня 1977 року у селі Колодіївка Кам'янець-Подільського району Хмельницької області в селянській родині. Його батько працював шофером в колгоспі, а згодом на господарстві. Матір вела домашнє господарство та доглядала за дітьми.

За спогадами вчителів сільської школи, вже у дитячі роки Толик вирізнявся спокійною вдачею та принциповістю. Після школи був призваний до лав Збройних Сил України. Відслуживши, він повернувся в рідне село. Працював. Одружився.

Згодом, у пошуках кращої долі, як і сотні тисяч інших українських заробітчан, Анатолій подався до Західної Європи. У 2012 році він разом із сім'єю, дружиною Надією та старшою донькою Настею переїхав до Італії. Молодша донечка, Ліза, народилася вже у Неаполі.

На той час подружжя Королів уже мало вид на проживання в Італії. Анатолій працював на будівництві, Надія займалася домашнім господарством.

Якось увечері, виходячи з супермаркету, розташованого недалеко від його будинку у передмісті Неаполя, містечку Кастелло-ді-Чистерна, Анатолій Миколайович помітив двох злочинців, які приїхали на чорному мотоциклі. Залишивши свої покупки і коляску з дитиною біля входу, чоловік повернувся в магазин, щоб спробувати запобігти пограбуванню.

У той момент, коли один із злочинців наставив ножа на касирку, українець кинувся на нього. У цей момент інший бандит кілька разів вистрілив чоловікові в груди і руку на очах його дочки і клієнтів магазину, в основному – жінок і дітей. У цій нервівній сутичці відважний українець зазнав декількох ножових та вогнепальних поранень, несумісних із життям, і помер на місці вбивства.

Обличчя убивць були зафіксовані камерами відеоспостереження супермаркету, і, не дивлячись на те, що вони були приховані мотоциклетними шлемами, місцевій поліції вдалося їх розшукати. За словами керівника Української християнської громади в Італії пана Олеся Городецького, для поліції це було справою честі, такого розголосу набула ця історія. Злочинцями виявилися син та племінник глави місцевого мафіозного клану. Неаполітанська мафія, відома "Каморра", зголосилася видати своїх поплічників владі тільки після того, як поліція потужно притиснула її наркотрафік. Як повідомили італійські ЗМІ, заарештованим двоюрідним братам 20 і 32 роки, вони вже зізналися у скоєних злочинах та вказали на шахту ліфту, до якої викинули після вбивства ніж і пістолет. Зброю було знайдено та долучено до кримінальної справи над убивцями.

Чимало італійців відгукнулося на трагедію зі співчуттям та підтримкою. Українці та італійці передмістя Неаполя, комуни Кастелло-ді-Чистерна, розчулені вчинком Анатолія Короля, вшановували його квітами на порозі супермаркету та співчували в засобах масової інформації.

6 серпня 2015 року у церкві міста Кастелло-ді-Чистерна відбулась поминальна молитва за Анатолієм Королем, якого відтепер не лише у містечку, а й по всій Італії вшановують, як справжнього героя.

– Жоден неаполітанець не наважився б на такий подвиг! – розчулено казав мер міста під час панахиди.

Після урочистої частини та поминальної служби громада комуни, разом із гостями, пройшлася центральною частиною містечка смолоскипною ходою.

Місцева влада хотіла поховати Анатолія Короля зі всіма почестями, як справжнього героя, у Кастелло-ді-Чистерно, та сім'я загиблого побажала відвезти тіло чоловіка та батька на Батьківщину. Рейс до України оплатив власник супермаркету, який не дав пограбувати українець – завдяки його втручанню бандити встигли виходити з каси лише 300 євро та втекли після сутички з Анатолієм. Одразу ж, на місці, розчулений власник магазину передав вдові загиблого решту грошей, що знаходилися в касі, як винагороду за подвиг її чоловіка. Решти було не так вже й багато – лише 1400 євро, та підприємець пообіцяв допомагати сім'ї загиблого героя й у подальшому.

Довідавшись про трагедію, українське консульство в Неаполі одразу ж також долучилося, аби підтримати українську сім'ю. Поруч із розрадою, Надію Король було запевнено в підтримці і в найкоротші терміни підготували документи для перевезення тіла Анатолія в Україну для його поховання у рідному селі Колодіївка. Поруч із консульством свою громадську позицію підкреслила українська громада: підтримуючи Надію, збираючи кошти для родини Королів та опікуючись ними.

В Україні земляка-героя із почестями поховали в рідному селі. А 30 вересня стало відомо, що Анатолій Король посмертно отримав найвищу цивільну нагороду Італії – "Золоту медаль за цивільні заслуги". Це – вища цивільна нагорода Італії, введена королем Вітторіо Емануеле II 30 квітня 1851 року. Ця Золота Медаль вручається виключно президентом країни "в ознаменування актів виключної мужності, що засвідчують блискучу громадянську чесноту для нагородження тих, хто гідні публічного визнання". Медаль сім'ї загиблого героя було вручено у президентському палаці.

На разі влада Італії обіцяє сприяти вдові загиблого українця та її дітям у справі якнайскорішого отримання італійського громадянства та усілякій допомозі. Мешканці містечка, де він здійснив свій відважний громадянський вчинок, щиро вдячне героєві та також всіляко підтримує українську родину.

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

12 – 25 січня

12 січня 1946 р. *народився військовий льотчик, перший Командувач ВПС України (1992-1994) В.А.Васильєв.*

12 січня 1962 р. *народився начальник радіотехнічних військ Командування Повітряних Сил ЗС України С.Д.Вишневський.*

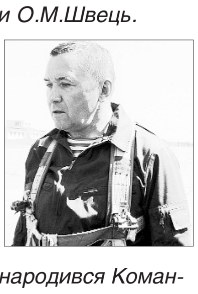
15 січня 1979 р. *народилася начальник 60-го Будинку офіцерів О.А.Іванова.*

16 січня 1972 р. *народився заступник директора департаменту – начальник управління обліку та фінансування Департаменту фінансів Міністерства оборони України С.Ю.Літаш.*

20 січня 1971 р. *народився начальник Центрального управління підготовки та повсякденної діяльності військ ЗС України О.М.Швець.*

21 січня 1954 р. *народився командир ПвК "Захід" (2008 – 2013 рр.) С.М.Павлович.*

24 січня 1973 р. *народився Командувач ВДВ ЗС України М.В.Забродський.*

25 січня 1963 р. *народився Командувач ракетних військ та артилерії КСВ ЗС України В.Ю.Горбильов.*

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

"Стратег" майбутнього, який так і не вилетів із минулого

Історія створення швидкісного дальнього бомбардувальника Іл-52 почалася наприкінці 40-х років. Закінчення Другої світової війни ознаменувалося появою ядерної зброї, яка вперше в історії була застосована американськими ВПС у війні з Японією.

Новий вид зброї зажадав створення для нього надійних засобів доставки. Тому відразу ж після війни у США і Великій Британії були розгорнуті широкомасштабні науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи зі створення середніх і важких стратегічних бомбардувальників.

У США були спроектовані і побудовані літаки YB-60 і B-52, що мали міжконтинентальну дальність польоту. Перевагу було віддано літаку B-52 і з серпня 1954 року він почав надходити на озброєння.

У Великій Британії пройшли випробування і були запущені в серію середні стратегічні бомбардувальники Авро "Вулкан", Віккерс "Веліент" і Хендлі Пейдж "Віктор".

Це не могло не стурбувати радянське військове керівництво, тому такі роботи розпочалися і в СРСР.

Спочатку як носій передбачався використовувати літак Ту-4, який був аналогом американської "суперфортеці" B-29. Але це було лише тимчасовим заходом, оскільки його льотні характеристики вже не задовольняли радянське військове керівництво. В умовах швидкого розвитку і вдосконалення реактивної винищувальної авіації, з'єднання поршневих бомбардувальників вже не могли успішно подолати потужну протиповітряну оборону потенційного противника. Це, до речі, підтвердилося під час війни в Кореї в 1950-53 роках, коли літаки B-29 і B-50 в повітряних боях з винищувачами МіГ-15 зазнали відчутних втрат і змушені були перейти до бойових дій вночі.

Створення важкого бомбардувальника являло собою на той час дуже складне технічне завдання. Перехід від поршневих літаків зі злітною масою близько 40-50 т і швидкостями польоту 500-600 км/год на реактивну техніку з масами 150-200 т і звуковою швидкістю вимагав проведення великого обсягу аеродинамічних досліджень, наукових опрацювань із питань міцності і аеропружності, створення абсолютно нових конструкцій, матеріалів і устаткування. Складною проблемою було і створення потужного турбореактивного двигуна (ТРД) – перші ТРД тільки з'явилися, мали малу тягу і ресурс, великі питомі витрати палива та низьку надійність.

Деякі провідні радянські авіаконструктори, і в їх числі – знаменитий А.Н. Туполєв – вважали, що створити такий літак у стислі терміни взагалі неможливо. Цієї ж точки зору дотримувався тодішній міністр авіаційної промисловості М. В. Хрунічев. За справу взявся С. В. Іллюшин.

Будучи людиною з далеким прицілом, Іллюшин доручив відділу загальних видів зробити перші прикидки вигляду стратегічного бомбардувальника. Ніякого конкретного технічного завдання, ніяких стислих термінів – абсолютна творчість.

Вийшла унікальна машина – бомбардувальник типу "літаюче крило". Звичайно, цьому літаку було не дано бути побудованим, не те що – піти в серійне виробництво, але Іл-52 навіть зараз, через майже 70 років, виглядає напрочуд елегантно і сучасно. Навіть Іл-54, створений і випробуваний пізніше, був характерним прикладом конструкції реактивного бомбардувальника середини-кінця 50-х років, тоді як Іл-52 ніс у собі всі риси сучасних машин 80-90-х років.

Сторінку підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

Мессі – п’ятиразовий володар “Золотого м’яча”

Нападаючий збірної Аргентини та каталонської “Барселони” Ліонель Мессі вп’яте став володарем “Золотого м’яча”, що вручається найкращому гравцеві року за версією ФІФА. До цього 28-річний футболіст визнавався кращим у світі в 2009, 2010, 2011 і 2012 роках.

Основними конкурентами Мессі були партнер по “Барселоні” Неймар і форвард мадридського “Реала” Кріштіану Роналду. У голосуванні Лео набрав 41,33% голосів, Роналду отримав 27,76%, Неймара підтримало 7,86% опитаних.

Відзначимо, що в голосуванні брали участь тренери і капітани національних збірних, а також журналісти, в тому числі й українські.

Тренер збірної України Михайло Фоменко кращим футболістом світу 2015 назвав аргентинця Ліонеля Мессі, друге місце віддав португальцю Кріштіану Роналду, а третє – уругвайцю Луїсу Суаресу. А от капітан команди Анатолій Тимощук на перше та друге місце також поставив Мессі та Роналду, відповідно, а третю позицію віддав німцеві Томасу Мюллеру. Український журналіст Ігор Лінник, який представляє офіційний сайт УЄФА, перемогу віддав бразильцю Неймару, друге місце – Роналду, а на третє поставив поляка Роберта Левандовскі.

БОКС

Українські отамани свій перший бій у 2016 році проведуть у Вінниці

Команда Українські отамани планує виступати в різних містах. За словами головного тренера збірної України з боксу Дмитра Сосновського, свій перший матч у новому сезоні команда проведе 30 січня у Вінниці проти “Китайських драконів”.

Решта матчів також пройдуть не в Києві – поєдинок проти “Турецьких завойовників” пройде 13 лютого у Львові, а зустріч проти кубинців 26 лютого пройде в “Кривому Розі”, – цитує тренера 24boxing.com.ua.

Раніше повідомлялося, що Українські отамани продовжать виступи в серії WSB.

В’ячеслав Глазков: “Я – громадянин України”

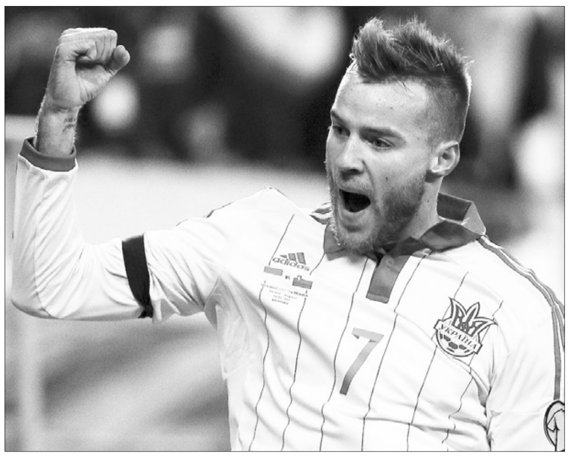
Український боксер В’ячеслав Глазков не підтвердив інформацію, що він збирається під російським прапором вийти на ринг у бою проти Чарльза Мартіна. Бій повинен відбутися 16 січня.

Раніше у багатьох ЗМІ з’явилися повідомлення про те, що Глазков оформлює документи на отримання російського паспорта. Журналіст поцікавився у боксера, під яким прапором він збирається виходити на ринг через тиждень, на що Глазков відповів: “Я – громадянин України”.

ФУТБОЛ

В “Евертоні” підтвердили інтерес до Ярмоленка

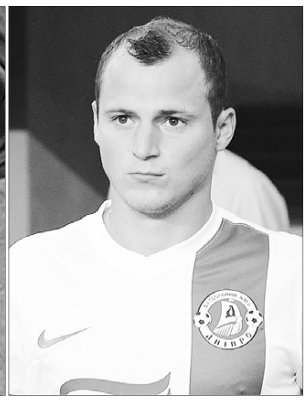
Головний тренер англійського “Евертона” Роберто Мартінес підтвердив можливий перехід атакуючого півзахисника київського “Динамо” Андрія Ярмоленка в стан “ірисок”.

“Я не закриваю дверей ні перед ким, тому ми можемо дістати гравця такого калібру. Трансферне вікно ще буде відкритим досить довгий час, за який може статися абсолютно все. Звичайно, ми хочемо посилити склад, але треба розуміти, що зараз в нашій команді надто багато футболістів. Крім того, є гравці, яким треба постійно грати, щоб демонструвати європейський футбол. Агент Ярмоленка був помічений на “Гудісон Парк” під час матчу з “Манчестер Сіті”. Я не можу відповідати за всіх людей, які приходять на наші матчі. Тоді і кішка вибігла на поле, але вона не може за нас грати. Крім того, ми демонструємо досить хороший футбол, тому кількість наших уболівальників тільки росте”, – цитує Мартінеса dynamo.kiev.ua із посиланням на англійські ЗМІ.

Раніше повідомлялося, що Ярмоленко може перейти в “Евертон” за 30 млн євро.

ЛЮДЯНІСТЬ

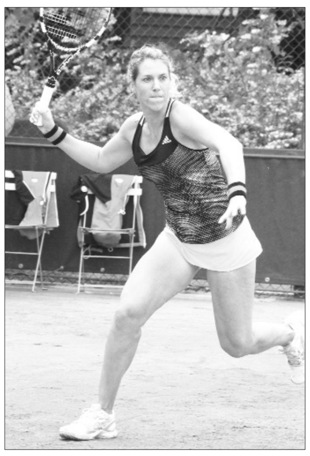
Зозулі повернули медаль фіналіста Ліги Європи, яку він продав за 210 тисяч гривень

Форвард “Дніпра” Роман Зозуля повідомив, що переможець його благодійного аукціону Олександр Кисельов повернув йому медаль фіналіста Ліги Європи.

“Сьогодні зустрівся з переможцем аукціону для передачі медалі. Його вчинок дуже зачепив мене: Олександр і його компаньйон прийняли рішення залишити медаль мені! Це дуже несподівано і приємно”, – написав Зозуля в Facebook.

Нагадаємо, що медаль Зозулі була продана за 210 тисяч гривень.

Кошти, виручені від продажу своєї медалі, футболіст обіцяв направити на потреби бійців в зоні АТО.

ТЕНІС

Українки дізналися про суперниць у кваліфікації Australian Open

Три представниці України стартують у кваліфікації Australian Open.

У першому раунді відбору Ольга Савчук поміряється силами з чеською тенісисткою Терезою Смітковою, Марина Заневська зустрінеться з китаянкою Юйсюань Чжан, а Катерина Козлова зіграє з австрійською тенісисткою Тамірою Пашек, повідомляє sapronov-tennis.org.

Нагадаємо, що з основної сітки Australian Open стартують шестеро українців.

РОЗРОБКИ

Унікальні бігові кросівки з амортизаторами

Французька компанія Enko розробила футуристичне бігове взуття з адаптивною підвіскою, повідомляє інтернет-портал Tech Times.

Розроблена марафонцем Крістіаном Фреші система поглинає енергію удару ступні бігуна об поверхню та знижує навантаження на суглоби, а під час поштовху амортизатор повертає енергію, підштовхуючи бігуна. Зроблені вони з легкої різнокольорової тканини, що “дихає”, і оснащені змінними шипами.

Замовити такі кросівки можна за $390. Цікаво, що при замовленні покупців просять вказати свою точну вагу, щоб компанія змогла облаштувати взуття амортизаторами з

відповідними характеристиками.

Сторінку підготував Владислав Дем’яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов’язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 6768 Зам. № 162201.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ВИДОВИЩНИЙ РЕКОРД

100 дронів “станцювали” у небі під симфонію Бетховена

2015-й був роком, в якому безпілотні літальні апарати отримали найбільше поширення за усю історію дронів. Тому у генерального директора компанії Intel Брайана Крзенича і виникла ідея використати саме безпілотники для створення дивовижного авіашоу. Він прагнув показати людям новий захоплюючий спосіб використання дронів.

Невелика група художників і винахідників чудово справилась із завданням. Сотня дронів із вмонтованими світовими 3D-фігурами рухалась під класичну музику, яку виконував оркестр. Коли відео вперше продемонстрували на виставці Consumer Electronic Show – 2016 в Лас-Вегасі, судді Книги рекордів Гіннеса сказав, що в майбутньому дрони можуть замінити традиційні шоу феєрверків. До того ж безпілотники є набагато безпечнішими за піротехнічні шоу.

Варто зазначити, що це не перший подібний спосіб використання дронів. Схожий проект був реалізований кілька років тому лабораторією ARSENL. Але тоді було одночасно використано всього 50 дронів.

Підготувала Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

АВТОДРОМ

Не так давно дебютувала нова модель McLaren 675LT в кузові купе. Успіх машини був зумовлений із самого початку, адже до серійного запуску моделі всі 500 екземплярів були розпродані за рахунок попередніх замовлень. Зважаючи на це, компанія McLaren вирішила випустити версію кабріолет 675LT Spider. Нова модель буде виконана з поліпшеною аеродинамікою.

Офіційно представлено суперкар McLaren 675LT Spider

Нова модель 675LT Spider буде коштувати від 372,600 доларів. Суперкар оснащуватиметься 3,8 літровим твін-турбо двигуном V6 потужністю 666 к.с. (той самий силовий агрегат, яким оснащується модель 675LT Купе). Але, як повідомляє, британська компанія, кабріолет буде швидше розганятися до 100 км/год (2,9 секунди) ніж версія в кузові купе. Максимальна швидкість 326 км/год. Дивно, але при такій потужності McLaren 675LT Spider буде споживати в змішаному циклі всього 13 літрів на 100 кілометрів шляху.

Вага McLaren 675LT Spider становить 1270 кілограмів, що дозволило інженерам домогтися оптимального співвідношення ваги до потужності. Новий кабріолет McLaren вперше отримає золотистий колір фарби.

Як і звичайна версія, McLaren 675LT планується випустити всього 500 екземплярів. Очікується, що серія 675LT Spider також буде продана в короткі терміни, як і основна модель. Поставки новинки почнуться влітку 2016 року.

Підготував Андрій Яцик.

ПЕРЕДПЛАТА

Крила України

Видання можна передплатити у відділеннях зв’язку. У каталозі видань України на 2016 рік передплатний

індекс – 22242 на сторінці 45

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2016 рік:

282 грн 12 коп. – на 12 міс.
144 грн. 06 коп. – на 6 міс.
71 грн 16 коп. – на 3 міс.
23 грн 72 коп. – на 1 міс.

ПЕРЕДПЛАТА

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО УКРАЇНУ

Один із найбільш відвідуваних McDonald’s у світі

Чи знали ви, що дев’ять ресторанів швидкого харчування McDonald’s в Україні увійшли в топ-100 найбільш відвідуваних закладів американської мережі? Ви будете здивовані, але це дійсно так. Український McDonald’s один із найбільш відвідуваних у світі, а McDonald’s, який знаходиться біля київського залізничного вокзалу, останні шість років входив до трійки найбільш відвідуваних закладів мережі фаст-фуду у світі. У 2010 році він посів третє місце серед 30 тисяч закладів. В 2011 році – друге серед 33 тисяч закладів.

Пісня, яка обігнала за популярністю Yesterday

Одну з найвідоміших пісень у світі – Summertime – Джордж Гершвін написав під враженням від колискової “Ой ходить сон коло вікон” у виконанні Українського Національного хору, яку він почув у Нью-Йорку. Арія Summertime вийшла з-під пера відомого композитора в 1935 році, а написана вона була для опери “Поргі і Бесс”. З часу своєї появи пісня була виконана у різних вокально-інструментальних інтерпретаціях. Вважається, що за кількістю різних виконань арія випереджає знамениту пісню Yesterday “біттлів”. Станом на травень 2014 року відомо приблизно 67 146 публічних виконань арії Summertime.

Найкоротша центральна вулиця

Всі доленосні події для України у всі часи відбувалися в епіцентрі головної столичної вулиці, оспіваної поетами багатьох поколінь. Можливо, багатьох здивує той факт, що Хрещатик, центральна вулиця Києва, не така вже й велика, як може здатися. Хрещатик є найкоротшою центральною вулицею столиці в Європі. Починається від Європейської площі, проходить через Майдан Незалежності і закінчується Бессарабською площею. Довжина Хрещатика становить 1225 метрів.

Найглибша станція метро у світі

Станція метро “Арсенальна” у Києві є найглибшою в світі – 105,5 метра. Її побудували в числі перших п’яти станцій в столиці України, в безпосередній близькості від будівлі парламенту. Назву станція отримала від розташованого поруч великого заводу “Арсенал”. “Арсенальна” з 1986 року має статус пам’ятника архітектури.

Всесвітньо відома різдвяна пісня

“Щедрик” – це різдвяна українська народна пісня, що отримала всесвітню популярність в музичній обробці Миколи Леонтовича, який написав її в 1916 році. Англійською мовою відома під назвою “Carol of the Bells”. Пісня прозвучала у багатьох закордонних фільмах. Наприклад, в улюбленому всіма фільмі “Сам удома” вона є одним із найголовніших саундтреків. Крім того, численні кавери “Щедрика” набирають неймовірну кількість переглядів на YouTube.

